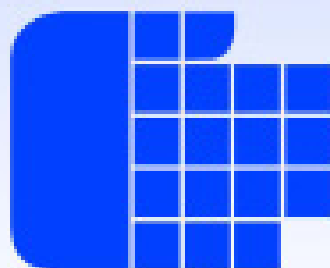

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

Брой 2 (101), март 2023 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

(бюлетинът отразява периода януари и февруари 2023 г.)

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Комисията за защита на личните данни с нови правомощия съгласно Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения	3
На 28 януари светът отбеляза Деня за защита на личните данни	4
КЗЛД публикува информационно-разяснителен материал, в който споделя добри практики от надзорната си дейност	5
Законосъобразност на обработването на лични данни при събирането им за подписка с цел произвеждане на референдум	13
КЗЛД обяви ежегодния студентски конкурс за есе	17
Участие в обучително мероприятие за студенти	18
Ирландският надзорен орган по защита на данните постанови решения относно Facebook, Instagram и WhatsApp	19
Изявление на ЕКЗД във връзка с Решение на Съда на ЕС относно резервационните данни на пътниците	20
ЕКЗД дефинира препоръки за поверителност при използването на облачни услуги от публичния сектор и прие доклад относно дейността на Работната група за банера за бисквитки	21
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ НА КЗЛД	22
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	23

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ С НОВИ ПРАВОМОЩИЯ СЪГЛАСНО ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА, ПОДАВАЩИ СИГНАЛИ ИЛИ ПУБЛИЧНО ОПОВЕСТЯВАЩИ ИНФОРМАЦИЯ ЗА НАРУШЕНИЯ

На 27 януари 2023 г. 48-ото Народно събрание прие **Закон за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (ЗЗЛПСОИН)**. Законът е публикуван в Държавен вестник, бр. 11 от 2023 г. и влиза в сила от 04.05.2023 г.

Със закона се уреждат условията, редът и мерките за защита на лицата в публичния и в частния сектор, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения на българското законодателство или на актове на Европейския съюз, които застрашават или увреждат обществен интерес и правото на Европейския съюз, както и редът и условията за подаване и разглеждане на такива сигнали или публично оповестена информация. Основната цел на закона е гарантиране на ефективна защита на лицата, които подават сигнали или публично оповестяват информация за нарушения, станала им известна при или по повод изпълнение на трудовите или служебните им задължения или в друг работен контекст.

Законът въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза, изменена с Регламент (ЕС) 2020/1503.

В закона са дефинирани задължения за създаване на канали за вътрешно и външно подаване на информация за нарушения, като КЗЛД ще изпълнява функциите на централен орган за външно подаване на сигнали. Към настоящия момент действащата нормативна уредба предвижда съществуването на различни органи с правомощия за проверка на сигнали в различни сфери на публичния сектор. Определянето на единен централен орган е добър механизъм за справяне със съществуващата разпокъсаност на настоящата правна уредба по отношение на подаването на сигнали и повишаването на правната сигурност, за да се работи ефективно по недостатъчното подаване на сигнали и да се подобри прилагането на правото на Съюза и на българското законодателство във всички определени области, в които нарушенията могат сериозно да навредят на обществен интерес.

Законът въвежда изграждането на национален механизъм за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация, както и извършването на проверка и предприемане на действия по всеки сигнал. Обхванати са възможно най-голям кръг категории лица, които могат да получат защита. Предвидени са правила за обработване на сигнали и защита на личните данни на лицата, посочени в сигнала и се гарантира, че поверителността на всяко сигнализиращо лице, засегнато лице и трети лица, посочени в сигнала (например свидетели или колеги) е защитена на всички етапи на процедурата.

С цел ограничаване на злонамереното подаване на сигнали се изисква сигнализиращите лица да имат основателна причина да считат, че информацията, за която сигнализируют, е вярна към момента на подаването на сигнала. Това е важна предпазна мярка срещу злонамерено или целящо злоупотреба подаване на сигнали.

Съгласно чл. 19 алинея 2, в изпълнение на този закон Комисията за защита на личните данни:

„1. организира приемането на сигналите и ги насочва към компетентните органи с цел тяхната проверка и предприемане на последващи действия;

2. утвърждава формуляри за приемане на сигнали; координира и контролира дейностите по разглеждане на сигнали от страна на задължените субекти по чл. 20, както и на всички органи и организации, които получават или работят с такива сигнали;

3. дава методически указания на задължените субекти по чл. 12, ал. 1, извършва обучения на техни служители, отговарящи за разглеждането на сигнали по този закон, и приема наредба за воденето на регистъра по чл. 18, ал. 4 и за препращане на вътрешните сигнали към нея;

4. поддържа регистър на сигналите, анализира и обобщава практиката по работата с тях и предава на Европейската комисия необходимите статистически данни;

5. изпълнява и другите правомощия, които са ѝ вменени по силата на този закон, и осигурява защитата на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения, включително чрез прилагането на административните мерки, предвидени в този закон.“

В 6-месечен срок от обнародването на закона в „Държавен вестник“ Комисията за защита на личните данни следва да приеме **наредбата** по чл. 19, ал. 2, т. 3 и **указанията към задължените субекти** по чл. 12, ал. 1, да разработи **модел на регистър на сигналите**, както и **формуляр за приемане на сигнали**, които да предостави за използване на всички задължени субекти.

Законът задължава КЗЛД редовно и най-малко веднъж на три години да преразглежда своите правила за външно подаване на сигнали и за последващи действия по тях, да извършва анализ на практиката по прилагането му и при необходимост да актуализира правилата. Ежегодно КЗЛД ще изпраща на Европейската комисия информация за броя на постъпилите сигнали, броя на извършените проверки и резултатите от тях, както и отчет за финансовите постъпления от събраните глоби и имуществени санкции и оценка при установени финансови щети.

НА 28 ЯНУАРИ СВЕТЪТ ОТБЕЛЯЗА ДЕНЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 28 януари светът отбелязва Деня за защита на личните данни. Инициативата е на Съвета на Европа, тъй като на този ден през 1981 г. е приета Конвенция 108 на Съвета на Европа за защита на лицата при автоматизирана обработка на лични данни. Това е първият правно обвързващ международен акт, приет в тази сфера. През 2018 г. Конвенция 108 бе осъвременена в отговор на новите реалности – всеобхватна глобализация и развитие на дигиталното общество. Възникнал като европейски, Денят за защита на личните данни се празнува в световен мащаб и извън Европа, където се нарича Ден на неприкосновеността (Privacy Day). Отчитайки необходимостта от съвместяване на основните ценности, като зачитане на правото на неприкосновеност на личния живот и свободното движение на информация между хората, Денят за

защита на данните е създаден, за да подчертае значението на адекватната защита на данните както в личния, така и в професионалния живот на всеки гражданин, да образова обществеността относно предизвикателствата, свързани със защитата на данните, и да информира хората за техните права и как да ги упражняват.

Все по-сложните предизвикателства пред защитата на личната неприкосновеност предопределят бъдещата роля, сложните задачи и нарастващите отговорности пред КЗЛД, както и пред всички, които са част от системата за защита на личните данни.

Тази година Комисията за защита на личните данни отбелязва Деня за защита на личните данни за 17-ти пореден път. Вярна на своите традиции, Комисията реализира инициативи, чиято основна цел е насърчаване на осведомеността и формиране на разбиране за личните данни в света на дигитални решения и глобален обмен на информация. В информационен материал, изготвен по случай Деня за защита на личните данни, са споделени добри практики от надзорната дейност на КЗЛД. Материалът е публикуван на институционалния сайт в раздел „Полезна информация“ – [тук](#), както и в настоящия бюлетин.

Следвайки друга традиция, КЗЛД обяви конкурс за студентско есе, като тази година той е организиран съвместно с Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Подробна информация за конкурса е публикувана на институционалния сайт – [тук](#), както и в настоящия бюлетин.

Денят за защита на личните данни се отбелязва от всички национални надзорни органи на ЕС, както и от техния обединяващ орган на общоевропейско ниво – Европейския комитет по защита на данните – независим европейски орган, който допринася за единното прилагане на правилата относно защитата на данните навсякъде в Европейския съюз и насърчава сътрудничеството между органите за защита на данните в ЕС. Тази година ЕКЗД публикува на своя сайт видеоматериал, с който прави ретроспективен

поглед към прилагането на ОРЗД (GDPR) през последните няколко години. Комитетът показва как помага на всички надзорните органи на държавите от ЕИП да работят заедно в защита на правата на хората. Видеоматериалът е достъпен на български език на сайта на КЗЛД – [тук](#).

КЗЛД ПУБЛИКУВА ИНФОРМАЦИОННО-РАЗЯСНИТЕЛЕН МАТЕРИАЛ, В КОЙТО СПОДЕЛЯ ДОБРИ ПРАКТИКИ ОТ НАДЗОРНАТА СИ ДЕЙНОСТ

Разясняването на основните положения от правната рамка в ЕС в областта на личните данни, както и националното законодателство в тази сфера е утвърдена практика на КЗЛД. За тази цел на институционалния сайт и в информационния бюлетин на КЗЛД се публикуват редица информационни материали – насоки, указания, разяснения и т.н., като целта е в максимална степен да се обхванат различните категории потребители на тази информация – граждани, администратори, потребители с различна степен на познания и ориентиране в сферата на опазване сигурността на личните данни и гарантиране правата на гражданите.

Информационно-разяснителните дейности на КЗЛД са с постоянен характер, но едновременно с това през последните години КЗЛД изготвя информационни материали специално по случай 28 януари – Деня за защита на личните данни. Тази година Комисията споделя добри практики от надзорната си дейност.

В настоящия бюлетин публикуваме материала „Добри практики от надзорната дейност на Комисията за защита на личните данни“, който е достъпен и на сайта на КЗЛД в раздел „Полезна информация“ – [тук](#).

ДОБРИ ПРАКТИКИ ОТ НАДЗОРНАТА ДЕЙНОСТ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Настоящият информационен материал има за цел да подпомогне практическото прилагане на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните), като обобщава добри практики, открити в рамките на надзорната дейност на КЗЛД от началото на прилагането на Регламента (25 май 2018 г.) и дава общи насоки, които да подпомогнат администраторите на лични данни при обработването на лични данни на физическите лица.

Добрите практики са систематизирани в четири основни тематични насоки: подходящи технически и организационни мерки за защита на данните, облачни технологии и услуги, видеонаблюдение и нарушения на сигурността на личните данни. Изборът на тези тематични направления е мотивиран, както от наличието на конкретни нормативни задължения в областта на защитата на личните данни за администраторите, така и от тяхната широка приложимост в практиката.

Информационният материал няма задължителен характер и не претендира за изчерпателност.

Увод

След започване на прилагането на Регламент (ЕС) 2016/679 – 25 май 2018 г., администраторите на лични данни са задължени да осъществяват дейностите по обработване на лични данни на физически лица съгласно неговите разпоредби. Той въвежда редица задължения за администраторите и обработващи лични данни, като изисква те да приложат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на сигурност на данните. Изборът на конкретни технически и организационни мерки, които да са подходящи за конкретния контекст на обработване, зависи изцяло от администратора, който следва да отчита достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане, естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и породените от обработването рискове с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица.

Добри практики по отношение на предприети технически и организационни мерки за защита на данните

В хода на извършване на надзорната дейност на КЗЛД са констатирани следните добри практики по отношение на предприети технически и организационни мерки за защита за предотвратяване техническа уязвимост на информационните системи, на неразрешено разкриване, неправомерен достъп, отказ от услуги и загуба/изтриване/унищожаване на информация и бази данни, съдържащи лични данни на физически лица:

1. Изградена структура за защита на личните данни.
2. Към момента на проектирането, да се определят видовете потребители на информационните системи, с различни права за достъп (собственици на данни, разработчици, системни администратори, обикновени потребители, привилегирани потребители, бизнес анализатори, администратори на бази данни, администратори на приложенията и органи по сигурността на данните).
3. Утвърждаване на правила за отделните потребители, функционалните им задължения и процедурите за тяхната дейност.
4. Ясно разписани принципите на взаимодействие на отделните потребители.
5. Балансиране на системата за защита на данните, като функционалността на услугите да не бъде за сметка на необходимата защита при обработване на данните на физическите лица.

6. Отговорностите за информационната сигурност не са съсредоточени единствено в ИТ дирекцията.

7. Утвърдени правила и процедури за защита на личните данни, касаещи техническите и организационни мерки за защита на данните.

8. За всяка една от подържаните информационни системи са разработени правила за обработка на личните данни в тях.

9. Разработени правила/процедури, регламентиращи мерките за защита на различните категории лични данни, като цяло и съобразно техния вид и чувствителност (съобразно оценката на риска).

10. Определяне на конкретни срокове за съхранение на личните данни.

11. Утвърдени политики за формиране на профилите за достъп до приложенията (Privacy By Design), като са предвидени достатъчно рестриктивни мерки за достъп до базите данни.

12. Съхраняване на одитни записи на отделните събития и дневници (журнали) за привилегированите потребители.

13. Внедрена Система за управление на привилегиите на потребителите (Privileged Access Management, PAM), с оглед контрол, управление и наблюдение на привилегирован достъп до критични активи.

14. Внедрена Система за управление и анализ на събитията, отразени в дневниците (Security information and event management, SIEM), с оглед одитиране на дейностите на потребителите в системата и осигуряване на анализ в реално време на сигналите за сигурност, генерирани от мрежовия хардуер и приложения.

15. Утвърдена методика за управление на риска (идентификация на заплахите и оценка на риска), приложима за всяка една информационна система към момента на нейното първоначално въвеждане в експлоатация и последваща периодичност за оценка на риска, съгласно чл. 35 от Регламент (ЕС) 2016/679.

16. Извършване на анализ на риска на системите и операциите по обработването, включващи изготвени правила и функционални задължения за работа на всяка информационна система.

17. Извършване на оценка на въздействието при идентифициран „висок риск“ за всяка една система и предприетите мерки (съгласно одобрен и публикуван на интернет страницата на КЗЛД списък на по чл. 35, § 4 от Регламент (ЕС) 2016/679).

18. Разработени правила и процедури за оценка на въздействието при защита на данните при първоначално стартиране на нови информационни системи и приложения.

19. Разработени процедури за управление на риска при въвеждане на нови системи или промяна на вече съществуващи системи (Privacy By Design, Privacy By Redesign и Privacy By Default).

20. Операционните системи и СУБД се поддържат в актуални версии.

21. Използване на пароли на настройките за промяна в BIOS от потребителите, с оглед ограничаване на достъпа до информацията, заобикаляйки ограниченията на стандартната операционна система и ограничението за запис на информация върху външен носител и внедряване на зловредни програмни средства.

22. Защита на BIOS SETUP за сървърите и за работните станции.

23. Криптиране на критична информация.

24. Наличие на център за възстановяване работоспособността на системите в реално време (Disaster Recovery Center).

25. Утвърдени политики и правила относно:

25.1. Вътрешни правила, в които са разписани мерки за защита на личните данни по отношение на служителите – отговорности, задължения по Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД, вкл. след прекратяване на трудовите правоотношения, с оглед предотвратяване на евентуална злоупотреба и/или кражба на информация и носители с лични данни.

25.2. Редовно и периодично обучение и тренировка на служителите за действия в случаи на незаконосъобразно обработване на лични данни.

25.3. Обработване на специални категории данни съгласно чл. 9 от Регламент (ЕС) 2016/679;

25.4. Повторно използване на личните данни на субектите;

25.5. Предаване/приемане на материални активи;

25.6. Анонимизиране, архивиране и унищожаване на електронните данните, използвани еднократно (различни видове справки и заявки);

25.7. Обработване на лични данни на деца, повторното използване на такива данни;

25.8. Проследяващи механизми и Cookies (бисквитки), определяне срока за съхранение и задържане на данните;

25.9. Стратегия и политики за криптиране на данни от архивни или еднократни извършвани справки;

25.10. Изтриване/унищожаване на личните данни.

26. Редовна/периодична инвентаризация на компютърната техника и конфигурации, с оглед установяване наличие/липса на неправомерно записана информация и липса на хардуерни компоненти или монтирани неразрешени устройства.

27. Спазване на принципа за независимост на длъжностното лице по защита на данните (ДЛЗД).

28. Изготвени вътрешни документи, гарантиращи функциите, задълженията и прякото подчинение на ДЛЗД на ръководителя на структурата/организацията/дружеството.

29. Вписване в длъжностната характеристика на ДЛЗД на ясни правила и задължения за осъществяване на неговата дейност.

30. Утвърдена декларация за неразпространяване на информация от служителите и обработващите лични данни.

31. Включване в длъжностните характеристики на служителите задължения за обработване на лични данни на физически лица при изпълнение на конкретните им служебни задължения.

32. Сключване на нарочни договори при наемане на подизпълнители/обработващи лични данни, с ясни клаузи по отношение на права/задължения и спазване на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД.

33. Осъществяване на контрол по изпълнението на договори с изпълнители/подизпълнители, касаещи обработването на лични данни от тяхна страна.

Добри практики при използване на облачни технологии и услуги

1. Сключване на изрични/нарочни договори с доставчика на облачните услуги.

2. Утвърждаване на правила/процедури, които гарантират спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и ЗЗЛД при наемане на облачни услуги.

3. Извършване на анализ на риска при използването на външен доставчик, като при извършване на оценката се вземат предвид:

3.1. Общите рискове, свързани с изчислителните облаци и рисковете, свързани с опцията за

конкретна „облачна услуга” и специфичните лични данни, както и с операциите по обработка;

3.2. Сигурността на данните в облачната инфраструктура предполага специфични рискове в сравнение с „традиционния” център за данни на място;

3.3. Рисковете при наемането на доставчик, предоставящ конкретната облачна услуга на много други клиенти в един и същи център за данни;

3.4. Риска по отношение на физическото местоположение на данните на потребителите в облака;

3.5. Рисковете при наличие на един или повече подизпълнители на облачната услуга;

3.6. При използване на публичен интернет, да се извърши оценка на рисковете за поверителност и цялост на данните;

3.7. Текущата пазарна действителност и зрелостта на бъдещите Cloud Service Provider (CSP) по отношение на тяхната способност да изпълнят изискванията за съответствие с предложения регламент и да намалят рисковете до приемлив мащаб. Това може да стане чрез получаване на предварителна информация (обществено достъпна или при поискване).

4. Определяне правата на достъп на доставчика на облачни услуги, в т. ч. при възникване на технически проблем и неговото отстраняване, за да се предотврати обработването на лични данни по нерегламентиран начин.

5. Администраторът на лични данни има администраторски профил, чрез който се осигурява пълен и непосредствен контрол върху сървърното пространство, като са приети правила и процедури (технически и организационни мерки) за осъществяване на контрол на този профил.

6. Утвърждаване на политики и процедури за защита на личните данни при наемане на облачни услуги и тяхното управление по отношение на достъп / преносимост / възстановяване / унищожаване на данни.

7. Предоставяне на информация/документация относно гаранции и евентуални пречки за осъществяване на надзорната дейност от страна на КЗЛД при използване на облачни технологии/услуги и разположение на сървърите извън територията на страната.

Добри практики при осъществяване на видеонаблюдение

Постоянна тенденция е нарастването на използването на системи за видеонаблюдение в публичния и частния сектор, в т. ч. и технологии като интелигентни звънци и безжични камери. Изграждането на система за видеонаблюдение, включваща видеокамери, свързани със записващо устройство и осъществяваща записи с образи на физически лица с възможност за тяхното последващо идентифициране, представлява „обработване” на лични данни по смисъла на чл. 4, ал. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Обработването на лични данни, чрез осъществяване на видеонаблюдение, може да се извършва при наличие на една от хипотезите, разписани в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 и при стриктно спазване на принципите, визирани в чл. 5 от Регламента. Изрично даденото съгласие на физическите лица е само едно от алтернативно изискуемите условия за допустимост за обработване на лични данни, посочени в чл. 6, § 1 от Регламента.

Добри практики при осъществяване на видеонаблюдение чрез монтиране на видеокамери, свързани със записващо устройство са, както следва:

1. Поддържане на отделен регистър „Видеонаблюдение”, с изчерпателно посочената в чл. 30 от Регламент (ЕС) 2016/679 информация.

2. Отчитане на рисковете с различна вероятност и тежест за правата на физическите лица, обект на видеонаблюдението, още на етапа на изграждането на системата за видеонаблюдение, като

се въведат подходящи мерки (технически и организационни), които ще осигурят законосъобразното протичане на дейностите по обработване (защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране).

3. Въвеждане на подходящи технически и организационни мерки, за да се гарантира, както и във всеки един момент администраторът на лични данни да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с правилата на Регламент (ЕС) 2016/679, както и да покаже, че са взети предвид и интегрирани принципите на защита на данните.

4. Информацията, която се обработва чрез системата за наблюдение, е адекватна, уместна и ограничена до необходимото, като се обработва минимално количество лични данни, за да се изпълни целта на осъществяването видеонаблюдение и видеозаснемане.

5. Регламентиране правата за достъп (локален и отдалечен такъв) до настройките на системата за видеонаблюдение, видеокадрите в реално време и съхранените записи.

6. В случай, че в хода на дейностите по обработване на данните за администратора на лични данни възникне необходимост да ползва услугите на обработващ лични данни, то взаимоотношенията и отговорностите са уредени съобразно разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679, с ясно разписани правила и процедури за обработването на личните данни.

7. Предоставяне на необходимата информация на субектите на данни, в която се посочват лицата, които осъществяват видеонаблюдението и с каква цел, както и данни за връзка с администратора.

8. Уведомяване на физическите лица за правата им по Регламент (ЕС) 2016/679, като това се осъществява при ясно регламентиран ред.

9. Определяне на обхвата на заснемане и зоните, в които ще се използват видеокамери за наблюдение – видеокамерите трябва да бъдат фокусирани върху съответното пространство и когато по-широко наблюдение е възможно, но не е необходимо, това трябва да бъде ограничено. Това гарантира, че наблюдението не се извършва в области, които не представляват интерес и физическите лица не са неволно обект на наблюдение.

10. Записаната информация се съхранява сигурно по начин, който поддържа нейната поверителност, цялост и достъпност, като по този начин се гарантират правата на лицата, които са заснети чрез системата за наблюдение и записите се използват ефективно по предназначение.

11. Ограничаване на всяка способност за създаване на копия на информацията, съхранявана в системата за видеонаблюдение.

12. Въвеждане на достатъчно контроли и предпазни мерки, в случай, че системата е присъединена към компютърна мрежа.

13. Контролните зали и помещенията, където се съхранява техниката на изградената система за видеонаблюдение (в т. ч. записващо устройство и монитор), са защитени.

14. Определяне на конкретен срок за съхранение на видеозаписите от изградената система за видеонаблюдение.

15. Служителите на администратора на лични данни са обучени за работа със системата за видеонаблюдение и приетите политики, вътрешни правила и процедурите за сигурност на системата.

16. В случай на вземане на съвместни решения с друга организация относно целите и работата на системата за наблюдение, осъществяващите видеонаблюдение са съвместни администратори и носят солидарна отговорност за тази обработка, като същите:

16.1. Имат разписани ясни насоки и процедури, които да гарантират, че контролът и използването на системата за видеонаблюдение са подходящи;

16.2. Имат разписани ясни и конкретни процедури и правила за осъществяване на запис,

достъп, обработване, предоставяне, разпространение и унищожаване на информацията с лични данни, съхранявана в системата за видеонаблюдение;

16.3. Гарантиране, че достъпът до изградената система за видеонаблюдение е ограничен само до упълномощени лица;

16.4. Извършване на периодични проверки/одити, за да се гарантира, че процедурите и правилата за осъществяване на видеонаблюдение се спазват.

17. Изключване или деактивиране по някакъв друг начин на всяка възможност за запис на аудио, освен ако администраторът на лични данни не може ясно да обоснове и докаже необходимостта и/или легитимен интерес за използването му.

18. Контролиране на всяко разкриване на информация на трети страни от системата за наблюдение, като се гарантира, че разкриването е в съответствие с целта/ите, за които е изградена системата.

19. Криптиране/шифроване като ефективно средство за предотвратяване на неоторизиран достъп до изображенията и записите, обработени в системата за видеонаблюдение.

20. В случай на съхранение на данните в облак (Cloud), са налице гаранции, че тази система е сигурна.

21. При сключване на договор с доставчик на облак и облачни услуги за съхранение на изображения и записи от изградената система за видеонаблюдение, администраторът на лични данни разполага с документация за предприетите от доставчика мерки за защита за осигуряване на достатъчна сигурност, още повече ако същото представлява международен трансфер.

Изводи за добри практики при анализ на нарушенията на сигурността на данните по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679

Един от важните елементи в контролната дейност на КЗЛД е свързан с уведомленията по чл. 33 от Регламент (ЕС) 2016/679. Администраторът, в случай на нарушение на сигурността на личните данни, без ненужно забавяне – но не по-късно от 72 часа след като е разбрал за него, освен ако не съществува вероятност нарушение да породи риск, е длъжен да уведоми надзорния орган, а в някои случаи и физическите лица, субекти на данни, за настъпили нарушения на сигурността на данните.

Съгласно определението в Регламент (ЕС) 2016/679 – „нарушение на сигурността на лични данни” означава нарушение на сигурността, което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин”. Следва да се отбележи, че в зависимост от обстоятелствата, нарушение може да засегне поверителността, цялостността и/или наличността на личните данни, както и каквато и да е комбинация от тях.

Осъществяването на надзорната функция на КЗЛД, задължително е свързана с наблюдение и съответен анализ на натрупвания или деформации при реализирането на защитата на личните данни в една или друга сфера. В резултат на такъв анализ на получените в КЗЛД нарушения на сигурността на данните се извеждат насоки и добри практики, както следва:

1. Периодична оценка на риска и съответната преценка за ефективност на въведените технически и организационни мерки

Гарантирането на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване, които администраторите и обработващите ползват и прилагат е първостепенна задача при защитата на данните и осигуряване на подходящо ниво на сигурност. В голяма част от получените уведомления е видно, че администраторите/обработващите, при които е настъпил пробив в сигурността на данните, не са извършвали периодична оценка на риска или анализ на обработването, както и не са прилагали процеси на редовно изпитване, преценяване

и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки, с оглед да се гарантира сигурността на обработването. Определянето на подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни, в това число въвеждането на механизми/технологични решения, които да позволят осъществяването на засилен контрол и проследяване на конкретни действия, извършвани от потребителите на системите, следва да става след анализ на риска и преценка на ефективността спрямо конкретните процеси на обработване на данни.

2. Спазване на принципа за отчетност – инструмент за доказване на съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679

Обработването данните по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност, включително срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване посредством прилагане на подходящи технически или организационни мерки е един от принципите, свързани с обработването на лични данни. В тежест на администраторите/обработващите е способността да се представят доказателства за спазването му. При администраторите/обработващите, допуснали нарушения на сигурността много често липсват необходимите документи или други способи за доказване на предприети и реализирани от тях мерки – примерно правила за формиране и сигурност на паролите, документиране на забрани за ползване на различни приложения или достъпи до информационните системи или доказателства за проведени обучения.

3. Обученията по защита на данните – свързани с и отразяващи специфичната дейност на администраторите/обработващите лични данни

При провежданите обучения се използват общи шаблони и готови материали за обучения, които дават представа за изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679, но не са специфицирани спрямо конкретната дейност на администраторите/обработващите. Следва да се въвеждат мерки за персонална защита, изразяващи се в първоначални и периодични обучения на служителите, които да са съобразени с техните длъжности и сфера на дейност. За проведеното обучение в интерес на администраторите е да поддържат отчетност – да имат налични протоколи, програми, списъци с подписи или проведени тестове за проверка на знанията – като доказателства, че действително служителите са преминали обучение.

4. Обучения за сигурно обработване на данните в цифрова среда

Голям процент от нарушенията са свързани с проникване в информационните системи на администраторите на лични данни – различни по вид хакерски атаки, които водят до достъп до данни – тяхното експлотиране и/или криптиране, т. е. нарушение на поверителността или наличността. Предвидените от администраторите/обработващите обучения по защита на данните, следва да бъдат съчетани или съпътствани с обученията за информационна сигурност, които са неразривно свързани с опазването на данните в цифрова среда, като например – как паролата да е силна, да не се употребява за други достъпи, да не се запамятава на несигурни платформи или как да се пазят от фишинг, смашинг, рансъмуеър и т. н. Повишаване на осведомеността, свързана с ИТ сигурността е и защита на личните данни. Чрез използването на специализирани платформи до всички служители може да се свежда информация на различни теми като – сигурна работа от разстояние, рискове, свързани със социалните медии, как да се разпознават фишинг атаките, използване на мобилни устройства, основни принципи за защита на личните данни и др. Периодично да се напомня на персонала за фирмените политики за сигурност и за защита на данните. Могат да се реализират „пробни учения“ за проверка на усвоената информация като се провеждат симулации на фишинг и рансъмуер.

5. Уведомяване на засегнатите от нарушението субекти на данни

Регламент (ЕС) 2016/679 въвежда задължение към администраторите – при установен висок риск при нарушение на сигурността на данните, без ненужно забавяне, следва да се уведомят субектите на данните, които са засегнати при нарушението. В останалите случаи, при средно и ниско ниво на риск, законодателят оставя значителна свобода на действията за преценката дали е необходимо да

се информират засегнатите лица, при какви условия и с какви средства. Позитивното действие на администраторите, в такива случаи е информацията за нарушението да не се затаява, каквато често е първоначалната реакция, а обратното: да се информира най-широкият кръг от засегнатите субекти на данни. Ориентираното лице в много по-висока степен би преценило има ли и какви биха били евентуалните вредни последици за неговите права и свободи и би предприело, при необходимост, адекватни действия или съответни информирани решения, които да допълнят и затвърдят взетите от администратора технически и организационни мерки.

Заклучение

В хода на осъществяване на контролната дейност на КЗЛД се констатира, че голяма част от администраторите на лични данни са добре запознати с нормативната база за защита на личните данни, прилагат в голяма степен подходящи технически и организационни мерки за защита на данните, уведомяват физическите лица за техните права, изпълняват задълженията си при упражняване на правата на физическите лица, както и съдействат на КЗЛД при упражняване на нейните правомощия.

Обобщените в настоящия информационен материал мерки за защита далеч не изчерпват възможните варианти на добри практики, които да осигурят и гарантират постоянна поверителност, цялостност и наличност на обработваните от администраторите/обработващите лични данни. Дефинирането на собствени, специфични (за дадения контекст на обработване) и конкретни мерки и действия за защита на личните данни, съобразени с тяхното естество и дейности по обработването им, е ключово за осигуряване на съответствие с принципите и изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679 и за защита на основните права и свободи на субектите на данни.

ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА ОБРАБОТВАНЕТО НА ЛИЧНИ ДАННИ ПРИ СЪБИРАНЕТО ИМ ЗА ПОДПИСКА С ЦЕЛ ПРОИЗВЕЖДАНЕ НА РЕФЕРЕНДУМ

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) постъпиха въпроси във връзка със започнала процедура по събиране на подписи за национален референдум. Предвид високата обществена значимост на въпросите, свързани със законосъобразното обработване на лични данни на гражданите при събирането на данни за подписка с цел произвеждане на референдум, същите бяха разгледани на редовно заседание на КЗЛД, проведено на 25.01.2023 г.

Въз основа на направения анализ на законодателството, могат да бъдат изведени следните принципи положения:

Законът за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС) е нормативният акт, уреждащ условията, организацията и реда за пряко участие на гражданите на Република България при осъществяване на държавната и местната власт. С него се въвеждат и мерките за изпълнение на Регламент (ЕС) 2019/788 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно европейската гражданска инициатива.

Европейската гражданска инициатива допринася за укрепването на демократичното функциониране на Европейския съюз чрез участието на гражданите в неговия демократичен и политически живот. На национално ниво това се изразява чрез възможността за пряко участие на гражданите в референдуми и граждански инициативи. Прякото участие на гражданите в процеса по вземане на решения за управлението е задача, която се изпълнява в обществен интерес. Според ЗПУГДВМС, прякото участие на гражданите се осъществява при съблюдаване на следните принципи:

1. **свободно изразяване на волята;**
2. общо, равно и пряко участие с тайно гласуване;
3. равен достъп до информация по поставения за решаване въпрос;
4. еднакви условия за представяне на различните становища.

Съгласно чл. 12 от ЗПУГДВМС предложението за произвеждане на национален референдум от граждани, се организира чрез подписка от инициативен комитет на граждани, състоящ се от 5 до 15 членове. **Инициативният комитет организира и координира подписката, като:**

1. подготвя бланките, върху които се събират подписите;
2. след съгласуване с кмета на общината определя общодостъпни места, където ще се събират подписите;
3. уведомява писмено председателя на Народното събрание за започването на подписката за референдум и за поставения за гласуване на референдума въпрос;
4. комплектова необходимите документи и внася подписката в Народното събрание.

Бланката, на която се събират подписите, трябва да съдържа на всяка страница искането с въпроса или въпросите за референдума. **Всяка бланка е с пореден номер.**

Гражданин, който иска да подкрепи предложението, вписва в бланката:

1. трите си имена;
2. единния граждански номер (ЕГН);
3. постоянния адрес;
4. подпис.

На отделен ред в бланката се отбелязва, че личните данни няма да се използват за други цели, освен за референдума. В графа „забележки“ се вписват и данните на придружителя, ако лицето е с физически или зрителни увреждания и има нужда от помощ при изразяване на волята си.

Всеки гражданин може да положи подписа си еднократно в подписката, организирана по реда на този закон, включително и на място, различно от посоченото в неговия постоянен адрес.

Подписката на инициативния комитет на гражданите трябва да съдържа:

1. предложението за произвеждане на референдум с формулиране на въпроса за гласуване, трите имена, ЕГН, постоянния адрес и подписите на членовете на инициативния комитет и адрес за контакт с инициативния комитет;
2. мотивите на предложението;
3. бланките със събраните подписи на граждани.

Събирането на данни в подписката за целите на произвеждане на национален референдум по чл. 12 от ЗПУГДВМС, представлява операция по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2) от Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД). За да е законосъобразно обработването на лични данни, същото следва да отговаря на някое от условията за допустимост, посочени в чл. 6, пар. 1 и/или чл. 9, пар. 2 от ОРЗД. Същевременно трябва да са изпълнени и принципите, прогласени в чл. 5 от ОРЗД.

Следва да се има предвид, че обработването на лични данни в изборния процес попада в обхвата на законодателството за защита на лични данни (вж. дело C-306/21 на Съда на Европейския съюз).

Доколкото прякото участие на гражданите в процесите по вземане на решение за управлението представлява **задача от обществен интерес, регламентирана със закон** (Регламент (ЕС) 2019/788 и ЗПУГДВМС), съгласието за обработване на лични данни не може да представлява валидно правно основание за администратора – инициативния комитет при събирането на данни за подписката. В конкретния случай, редът и условията за събирането на лични данни за нуждите на подписката са **нормативно установени и не зависят от свободната воля на субекта на данни**. По тези съображения, основанието за обработване на лични данни от инициативния комитет за произвеждането на референдум е изпълнението на задача от обществен интерес в хипотезата на чл. 6, пар. 1, б. д), пр. 1 във връзка с чл. 6, пар. 2 и пар. 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Следователно събирането на данните за подписката е също необходимо за изпълнението на задача в обществен интерес, която произтича от ЗПУГДВМС.

Свободата за изразяване на гражданска позиция за подкрепа на референдум не може да бъде приравнена на съгласието, което Общият регламент за защита на данните въвежда като едно от правните основания за обработване на лични данни. По дефиниция съгласието е свързано с осъществяването на контрол от субекта на данни върху обработването на личните му данни. При валидно съгласие субектът на данни трябва да може да го оттегля ефективно, както и да бъде предпоставка за упражняване на свързаните с него права, като напр. правото на изтриване или коригиране на данните. В случая такъв контрол от субекта на данни не може да бъде упражняван, тъй като е приложим принципът на публичното право, според който „разрешено е само това, което е изрично предвидено в закона”.

Въпреки че редът и условията за събиране на лични данни за целите на подписката са законово установени, участието на гражданите в подписката следва да е доброволно, т.е. лицето, което желае да участва в подписката свободно изразява волята си.

Ролята на инициативния комитет по чл. 12, ал. 2 от ЗПУГДВМС по отношение на обработването на лични данни, е да създаде правила и въведе ред личните данни да се обработват при спазване на основните принципи, предвидени в ОРЗД: данните да са точни (така както са посочени в личната карта на лицето) и обработени добросъвестно – след като лицето е уведомено за целта на подписката и факта, че следва да попълни данните си, съгласно одобрения образец и да се подпише саморъчно. Добросъвестното обработване на лични данни изисква от членовете на инициативния комитет и оторизираните от него представители, да уведомят желаещите да се включат в подписката, че тези от тях които не присъстват лично и откажат възможността да бъде проверена попълнената от тях информация, ще отпаднат от списъка на желаещите да инициират конкретния референдум. Това задължение произлиза от принципа, че за да изрази свободно волята си, лицето следва да е наясно както с целта, така и с условията, при които дава своята подкрепа за поставения въпрос.

Гражданите, които не са членове на инициативния комитет, но са оторизирани от него и събират данни за подписката, не могат да бъдат определени като администратори на лични данни, поради факта, че не определят целите и средствата за обработването. Тези граждани имат качеството на лица, действащи под ръководството на администратора, имат достъп до личните данни и ги обработват само по указание на администратора (арг. чл. 29 от ОРЗД). По аргумент от чл. 12, ал. 2 от ЗПУГДВМС¹, администратор на лични данни е самият инициативен комитет, тъй като по силата на закона той е отговорен за организирането и координирането на подписката. В този смисъл отговорността за законосъобразното обработване на данни е на инициативния комитет и неговите членове.

Това обаче не означава, че лицата, които на практика събират данни за подписката, нямат ангажменти по отношение на защитата на личните данни, които събират за нуждите на подписката за референдум. Напротив, по общо правило, всеки администратор е длъжен да предприеме подходящи технически и организационни мерки за защита на личните данни, като взема предвид естеството,

¹ Инициативният комитет организира и координира подписката.

обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица. **Чрез въведените мерки, администраторът следва да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие със законодателството за защита на личните данни (ОРЗД и ЗЗЛД).** Тези задължения са отговорност на администратора, а лицата, които събират или по друг начин обработват данните под негово ръководство, следва да бъдат обвързани с тях и да ги изпълняват съобразно дадените от него указания и въведените вътрешни правила и процедури.

По отношение на въпроса за упълномощаване на лицата, събиращи подписи за референдум:

ЗПУГДВМС не въвежда изискване за инициативните комитети да упълномощават лицата, събиращи подписи за референдум. Въпреки това обаче законът посочва, че за всички неуредени въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс (§ 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС).

Субсидиарното приложение на Изборния кодекс обаче налага извода, че лицата, които не са членове на инициативния комитет и имат желание да събират данни за подписката, следва да бъдат упълномощени за тази цел от инициативния комитет, който по силата на закона организира и координира подписката. В случай че неупълномощени от инициативния комитет граждани събират лични данни за нуждите на подписката, същите ще се явяват администратори на лични данни, обработващи ги без правно основание. Това обстоятелство е предпоставка за ангажирането на тяхната административнонаказателна отговорност, произтичаща от Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

В обобщение, основанието за обработване на лични данни от инициативния комитет за целите на произвеждането на референдум, е изпълнението на задача от обществен интерес, регламентирана в ЗПУГДВМС, в съответствие с хипотезата на чл. 6, пар. 1, б. д), пр. 1 във вр. с пар. 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Тъй като събираните данни биха могли допълнително да разкрият или да направят връзка със специални категории данни, приложение може да намери и хипотезата на чл. 9, пар. 2, б. ж) от Регламент (ЕС) 2016/679. В този смисъл съгласието на субектите на данни за обработване на личните им данни не е приложимо.

Гражданите, които не са членове на инициативния комитет, имат желание да събират данни за подписката, но не са упълномощени от него, се явяват като администратори на лични данни, обработващи ги без правно основание.

Отговорността за спазване на законодателството за защита на личните данни е на инициативния комитет, в качеството му на администратор на лични данни, а лицата, които събират или по друг начин обработват данните под негово ръководство, следва да бъдат обвързани с въведените от него технически и организационни мерки и да ги изпълняват съобразно дадените указания и приетите вътрешни правила и процедури. За да докажат представителната си власт, гражданите, събиращи подписи трябва да бъдат изрично упълномощени.

Водена от горното КЗЛД счита, че:

- Гражданите, които не са членове на инициативния комитет и имат желание да събират данни за подписката по ЗПУГДВМС, следва да бъдат упълномощени за тази цел от инициативния комитет, който по силата на закона организира и координира подписката. В случай че неупълномощени от инициативния комитет граждани събират лични данни за нуждите на подписа, същите се явяват администратори на лични данни, обработващи ги без правно основание. Това обстоятелство е предпоставка за ангажирането на тяхната административнонаказателна отговорност, произтичаща от Регламент (ЕС) 2016/679 и Закона за защита на личните данни.

- За нуждите на постигането на принципа за отчетност по смисъла на чл. 5, пар. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазването на всички принципи, прогласени със същата разпоредба. Законодателството за защита на

данните не определя нито минимум, нито максимум на необходимите документи. Администраторът е длъжен да предприеме подходящи технически и организационни мерки за защита на правата и свободите на субектите на данни, като същите бъдат обективирани в съответните политики, правила, процедури и пр. за обработване на лични данни.

- Съгласието не е приложимо основание за обработване на личните данни, събирани за целите на подписката за референдум.

- Събирането на лични данни се основава единствено на свободната воля на гражданите и тяхното желание за доброволно участие в подписката за референдум.

КЗЛД ОБЯВИ ЕЖЕГОДНИЯ СТУДЕНТСКИ КОНКУРС ЗА ЕСЕ

СТУДЕНТСКИ КОНКУРС ЗА ЕСЕ

Следвайки няколкогодишна традиция, по случай Деня за защита на личните данни КЗЛД обяви началото на традиционния конкурс за студентско есе. Тази година той е организиран съвместно с Кариерния център на Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“. Темата е **„Особености в защитата на личните данни в електронна среда – научените уроци след две години пандемия“**.

COVID-19 отправи предизвикателства не само към здравеопазването, но и към всички обществени системи. Задължителната дистанция, избягването на събиране на хора на едно място, органиченията в пътуванията, наложиха ускорено внедряване на нови технологични решения за преодоляването на тези затруднения. До голяма степен хората станаха „по-цифрови“ – в работата, в обучението, в комуникацията като цяло и дори в заниманията в свободното време. С това нарасна и значението на защитата на споделяната информация в електронна среда.

Тази година очакваме студенти от различни специалности, в последните 3 години от обучението им, да споделят виждането си по следните въпроси: годините на пандемия отразиха ли се и по какъв начин на способите ни за комуникация; работна среда; културен и социален живот; това по-какъв начин е относимо към защитата на личните данни; ежедневието досег с електронна среда поставя ли нови предизвикателства пред осигуряването на висока степен на защита на личните данни и ако да в какво се изразяват тези предизвикателства; по какъв начин следва да бъдат защитавани неприкосновеността на личния живот в електронна среда; участниците в конкурса упражняват ли и по какъв начин правата си по законодателството за защита на личните данни; какви съвети като субекти на данните имат към лицата, които обработват личните им данни, както и към надзорните органи по защита на данните.

Оценяващата комисия ще бъде съставена от представители на организаторите – трима представители на КЗЛД и двама от Юридическия факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

Класираните на първо, второ и трето място ще бъдат включени в програма на КЗЛД за платен стаж в Комисията.

Победителите ще бъдат наградени на официална церемония на 26 май 2023 г. в зала „Заседателна“ на КЗЛД, бул. „Проф. Цветан Лазаров“ 2.

Повече информация относно етапите на конкурса и изискванията към есето са публикувани на сайта на КЗЛД – [тук](#).

ОБУЧИТЕЛНО МЕРОПРИЯТИЕ ЗА СТУДЕНТИ

По покана на ръководството на Академията на Министерството на вътрешните работи, представител на администрацията на КЗЛД участва в занятията на студенти от Академията на 14 февруари 2023 г. Участието се проведе под формата на разяснително събитие относно защитата на личните данни. Представител на администрацията на КЗЛД беше г-н Христо Аламинов – началник на отдел „Международно сътрудничество и управление на проекти“.

С оглед повишаване на практическата насоченост на учебния процес в Академията, студентите от трети курс „Публична администрация“ бяха запознати с основни положения относно защитата на данните и прилагането на Общия регламент относно защитата на данните (GDPR). В рамките на учебната дисциплина „Защита на информацията“, г-н Аламинов и доц. д-р Валентина Хорозова от катедра „Опазване на обществения ред и граничен контрол“ при АМВР запознаха студенти с актуални казуси във връзка със защитата на личните данни.

Студентите бяха запознати с основни дефиниции от GDPR, основанията за законосъобразно обработване на лични данни, както и с принципите за това обработване. Акцент беше поставен на приложните полета на ОРЗД и Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни. Бяха очертани и предизвикателствата пред развитието в тази област във връзка със завършването на законодателните инициативи на общоевропейско ниво, вкл. Акта за управление на данните, Законодателния акт за данните, Законодателния акт за изкуствения интелект, Законодателния акт за цифровите услуги и Законодателния акт за цифровите пазари.

ИРЛАНДСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ПОСТАНОВИ
РЕШЕНИЯ ОТНОСНО FACEBOOK, INSTAGRAM И WHATSAPP

На 31 декември 2022 г. Ирландският надзорен орган по защита на личните данни прие окончателни решения относно **Facebook** и **Instagram** (Meta Platforms Ireland Limited, „Meta IE“), които са резултат от базирани на жалби разследвания на Facebook и Instagram по отношение на законосъобразността и

прозрачността на обработването на лични данни за целите на поведенческата реклама.

Окончателните решения включват правната оценка, изразена от Европейския комитет по защита на данните в неговите решения със задължителен характер от 5 декември 2022 г. Според ЕКЗД, в контекста на Условието за ползване на Facebook и на Instagram, Meta IE неправомерно разчита на договор като правно основание за обработване на лични данни за целите на поведенческата реклама, тъй като това не е основен елемент на услугите. ЕКЗД установява, че и в двата случая Meta IE не разполага с правно основание за тази обработка и следователно неправомерно е обработила тези данни. В резултат на това ЕКЗД инструктира Ирландския надзорен орган да промени констатацията в проекторешенията си и да включи нарушение на чл. 6, параграф 1 от ОРЗД, както и да включи в окончателните си решения разпореждане в рамките на три месеца Meta IE да приведе обработването на лични данни за поведенческа реклама в контекста на услугите Facebook и Instagram в съответствие с чл. 6, параграф 1 от ОРЗД. В своето решение ЕКЗД изразява несъгласие с твърдението, че Meta IE не е законово задължена да разчита на съгласие за извършване на дейностите по обработване, включени в предоставянето на нейните услуги Facebook и Instagram, тъй като това не може да бъде категорично заключено без допълнително разследване. Поради това ЕКЗД разпорежи на Ирландския орган да проведе ново разследване. Освен това ЕКЗД инструктира в двете окончателни решения да бъде включена констатация за нарушение на принципа за добросъвестност и да се предприемат подходящи корективни мерки.

По отношение на административните глоби ЕКЗД нареди на Ирландския надзорен орган да наложи административна глоба за допълнителните нарушения на член 6, параграф 1 от ОРЗД (липса на правно основание за обработката на лични данни) и да наложи значително по-високи глоби за установени нарушения относно прозрачността, тъй като установи, че предложените глоби не отговарят на изискването да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. **Това доведе до значително увеличаване на глобите в окончателните решения на Ирландския надзорен орган от максимум 36 и 23 милиона евро за проекторешенията за Facebook и Instagram, съответно до 210 милиона и 180 милиона евро в окончателните решения.**

На 12 януари 2023 г. Ирландският орган по защита на данните прие окончателно решение, с което наложи глоба от 5,5 милиона евро на WhatsApp IE. Решението е постановено в съответствие с указанията, дадени от ЕКЗД с решение със задължителен характер от 5 декември 2022 г. По отношение на законосъобразността на обработването с цел на подобряване на услугата, ЕКЗД реши, че WhatsApp IE неправилно разчита на договор като правно основание за обработка на лични данни. В резултат на това ЕКЗД даде указания на Ирландския орган да добави в своето окончателно решение нарушение на чл. 6, параграф 1 от ОРЗД, както и да включи нарушение на принципа за добросъвестност съгласно чл. 5, параграф 1, буква а) от ОРЗД. Освен това с решението си ЕКЗД разпорежда на Ирландския надзорен орган да извърши разследване дали WhatsApp IE обработва специални категории лични данни (чл. 9 от ОРЗД); дали обработва данни за целите на поведенческата реклама, за маркетингови цели, както и за предоставяне на информация на трети страни и обмен на данни със свързани компании за целите на подобряване на услугата. По отношение на корективните мерки ЕКЗД изиска в окончателното

решение да бъде включено разпореждане в рамките на определен срок WhatsApp IE да приведе в съответствие с чл. 6, параграф 1 от ОРЗД обработването на лични данни за целите на подобряване на услугата в контекста на Условието за ползване, както и да бъде наложена глоба за нарушенията на чл. 6, параграф 1 от ОРЗД.

Трите окончателни решения на Ирландския надзорен орган, са налични в [Регистъра за решения, взети от надзорни органи и съдилища по въпроси, разглеждани в механизма за съгласуваност](#).

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ЕКЗД ВЪВ ВРЪЗКА С РЕШЕНИЕ НА СЪДА НА ЕС ОТНОСНО РЕЗЕРВАЦИОННИТЕ ДАННИ НА ПЪТНИЦИТЕ

Европейският комитет по защита на данните прие изявление относно приетото Решение на Съда на ЕС C-817/19 относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления съгласно Директива (ЕС) 2016/681.

Директива (ЕС) 2016/681 за използването на резервационните данни на пътниците предвижда предаването от страна на въздушните превозвачи на резервационни данни на пътниците по външни за ЕС полети. Обработването на тези данни включва събиране, използване и съхраняване от държави членки, както и обмен между държави членки. Събраните резервационни данни на пътниците могат да се обработват единствено за целите на предотвратяването, разкриването, разследването и наказателното преследване на терористични престъпления и тежки престъпления.

В средата на 2022 година, Съдът на ЕС се произнесе по прилагането на Директива (ЕС) 2016/681. В своето решение C-817/19 Съдът постановява, че за да се осигури съответствие с Хартата за основни права на ЕС, Директивата трябва да се тълкува, като включваща важни ограничения при обработването на лични данни. Някои от тези ограничения са прилагането на системата за обработване на данни на пътниците само по отношение на терористични и тежки престъпления, наличието на обективна връзка с превода на пътници по въздух и не безразборно прилагане, за всички лични данни на пътниците, на общия период за съхраняване на данните, който е пет години. Тълкуването на Съда на ЕС значително стеснява начините, по които държавите-членки на ЕС могат да обработват резервационни данни на пътниците.

В Изявлението на ЕКЗД се изразяват опасения, че настоящите операции по обработване на резервационни данни в много държави-членки на ЕС, не съответстват в цялост с Директивата, както тя се тълкува от Съда на ЕС. Притеснително е, че системите за обработване на резервационни данни в рамките на ЕС могат всеки ден да се намесват непропорционално в основните права на европейските граждани. Европейският комитет приканва държавите-членки на ЕС да предприемат всички необходими стъпки на законодателно и/или административно ниво, за да гарантират, че националното транспониране и прилагане на Директивата относно използването на резервационни данни на пътниците е в съответствие с Хартата за основни права на ЕС, както е тълкуването на Съда на ЕС. Комитетът обръща внимание, че органите за защита на данните са изцяло компетентни да разследват съответствието на национално ниво с изискванията за защита на данните на ЕС.

[Решение на Съда на ЕС](#)

[Изявление на ЕКЗД](#)

ЕКЗД ДЕФИНИРА ПРЕПОРЪКИ ЗА ПОВЕРИТЕЛНОСТ ПРИ ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ОБЛАЧНИ УСЛУГИ ОТ ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР И ПРИЕ ДОКЛАД ОТНОСНО ДЕЙНОСТТА НА РАБОТНАТА ГРУПА ЗА БАНЕРА ЗА БИСКВИТКИ

European Data Protection Board

На състоялото се на 17 януари 2023 г. заседание ЕКЗД прие **Доклад относно констатациите от първото си координирано действие по правоприлагане**, което беше съсредоточено върху използването на облачни услуги от публичния сектор. **Рамката за координирано правоприлагане** е ключово действие на ЕКЗД от неговата **стратегия за периода 2021-2023 г.**, насочено към рационализиране на

правоприлагането и сътрудничеството между надзорните органи. През 2022 година **22 органа за защита на данните в ЕИП, включително Европейският надзорен орган по защита на данните**, започнаха координирани разследвания на използването на услуги в облак от публичния сектор. Бяха разгледани практиките на общо около 100 публични органа в ЕИП, включително европейски институции, обхващащи широк кръг от сектори (като здравеопазване, финанси, данъци, образование, купувачи и доставчици на ИТ услуги). В резултат бе изготвен доклад, в който ЕКЗД подчертава необходимостта публичните органи да действат в пълно съответствие с ОРЗД и отправя препоръки към организациите от публичния сектор, които използват облачни продукти или услуги. В доклада е предоставен списък с действия, които вече са предприети от органите по защита на данните във връзка с обработването на информация в облак.

Председателят на Европейския комитет по защита на данните Андреа Йелинек заявява: „В рамката за координирано правоприлагане се разработват методи за по-задълбочено сътрудничество между органите по защита на данните с цел постигане на по-добра ефективност и последователност. В цяла Европа организациите от публичния сектор започват да използват услуги в облак и срещат трудности при набавянето на услуги и продукти, които отговарят на ОРЗД. Личните данни, обработвани от публичните служби, трябва да се третират изключително внимателно, особено когато се обработват от трета страна. Докладът на ЕКЗД за рамката за координирано правоприлагане от 2022 г. предоставя полезен критерий за това и вярвам, че той ще се превърне във важна отправна точка за публичните органи, които търсят начини за набавяне на съответстващи на ОРЗД облачни услуги.“

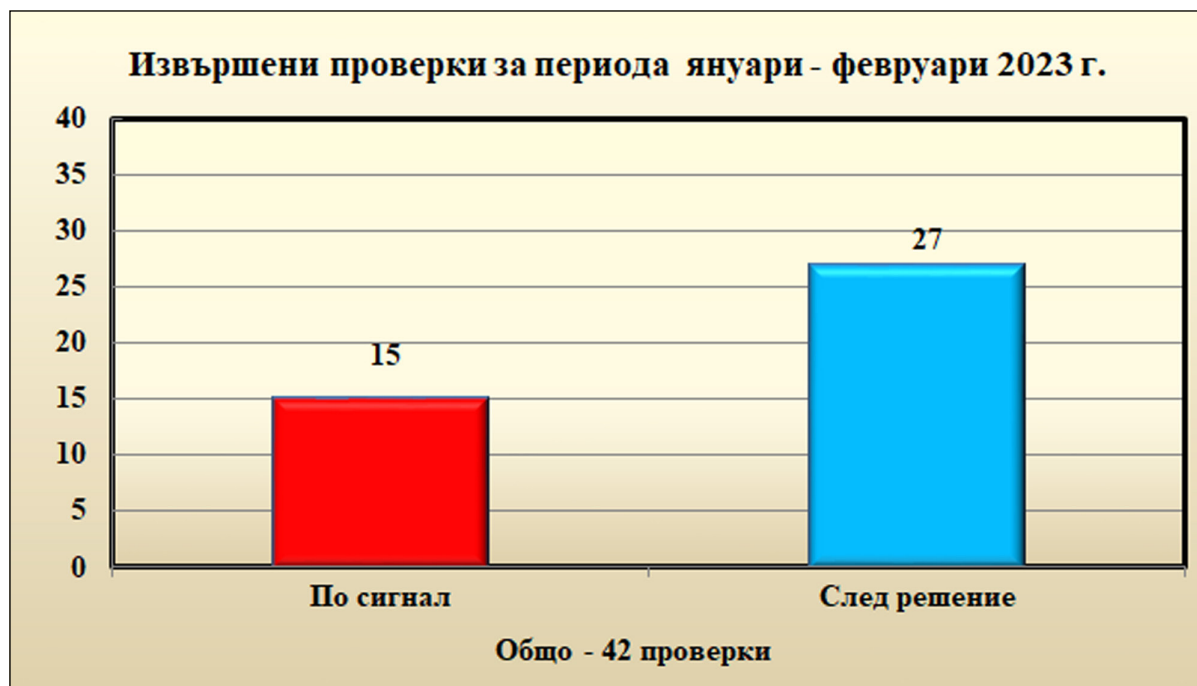
През 2023 г. дейността по Рамката за координирано правоприлагане ще се отнася до определянето и ролята на длъжностното лице по защита на данните.

На същото заседание ЕКЗД прие **Доклад относно работата, извършена от работната група за банера за бисквитки**, която беше създадена през септември 2021 г. с цел координиране на отговорите на жалби относно банери за бисквитки, подадени до няколко национални органа по защита на данните в ЕИП от неправителствената организация NOYB. Работната група имаше за цел да насърчава сътрудничеството, обмена на информация и най-добрите практики между органите по защита на данните, което изигра важна роля за осигуряването на еднакъв подход към банерите за бисквитки в цялото ЕИП. В доклада е отразено постигнатото от органите по защита на данните съгласие за общ подход при тълкуването на приложимите разпоредби на Директивата за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации и на ОРЗД по въпроси като бутони за отхвърляне на бисквитки, предварително отбелязани полета, дизайн на банера или икони за оттегляне на съгласие.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА ЯНУАРИ - ФЕВРУАРИ 2023 Г.

На основание чл. 58, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. за месеците януари и февруари 2023 г. са извършени общо 42 проверки – 15 след постъпили в КЗЛД сигнали и 27 след решение на КЗЛД.

Разгледани са 79 искания, включително различни запитвания по актуални въпроси, относно защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни. На всички податели са изпратени съответни отговори, а когато е необходимо са изпращани и на съответните органи или институции, за отношение по компетентност.

Във връзка с констатации, че с определени операции по обработване на лични данни са нарушени разпоредби на регламента, за отчетния период КЗЛД е упражнила корективни правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, като на съответните администратори на лични данни са издадени **6 Разпореждания**, съставени са **2 Акта за установяване на административно нарушение** и са издадени **7 Наказателни постановления**.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

КЗЛД публикува в своя бюлетин и на институционалния си сайт решения по жалби, с цел да се осигури прозрачност за обществеността относно практиката на Комисията при разглеждането на жалби на граждани. За постигането на тази цел не е необходимо публикуване на всички решения на КЗЛД по жалби, а отразяване произнасянето на Комисията по различни казуси. Всички публикувани решения на КЗЛД са с анонимизирани лични данни на физическите лица и голяма част от имената на юридическите лица.

РЕШЕНИЕ № ППН-01-291 София, 17.01.2023 г.

Комисията за защита на личните данни /„Комисията”, „КЗЛД”/ в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 16.11.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент 2016/679 и чл. 40, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ разгледа по основателност жалба № ППН-01-291/03.05.2022 г., подадена от П.А. срещу *телекомуникационен оператор (Т.О.1)*.

Административното производство се развива по реда на Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ и чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с Жалба № ППН-01-291/03.05.2022 г. /препратена по компетентност от Комисията за защита на потребителите/, подадена от П.А. срещу Т.О. В жалбата се посочва, че без знанието и съгласието на г-жа П.А. мобилният ѝ номер е прехвърлен от *друг телекомуникационен оператор (Т.О.2)* към мрежата на Т.О.1. Счита, че личните ѝ данни – три имена, ЕГН и телефонен номер са обработвани незаконосъобразно за целите на съставяне на заявление за преносимост на национално значим номер при смяна на доставчика на мобилни услуги, което е използвано при опит мобилният ѝ номер да се прехвърли към друга мрежа. Посочва, че заявлението не е подписано от нея, като дори не е посещавала офис на Т.О.1.

В съответствие с чл. 26 от АПК страните са уведомени за образуваното административно производство, като са изискани представяне на становища и доказателства по случая. На основание чл. 34, ал. 3 от АПК на страните е предоставена възможност за изразяване на позиция по административната преписка и за представяне на допустими, относими и необходими доказателства.

В становище на Т.О.1 жалбата се оспорва като неоснователна. Посочва се, че въз основа на получен сигнал на 19.04.2022 г. от г-жа П.А. до Т.О.1 е извършена незабавна проверка, от която се е установило, че съпругът на жалбоподателката – И.А. е поискал прехвърляне на 3 мобилни номера, включително и този на г-жа П.А., към мрежата на Т.О.1. И.А. е посочил, че е титуляр на всички мобилни номера. Поради това мобилният номер на г-жа П.А. е погрешно пренесен към мрежата на Т.О.1 на 18.04.2022 г. Въз основа на жалба на П.А. е извършена проверка, като са предприети незабавни действия и на 21.04.2022 г. номерът е върнат обратно към мрежата на Т.О.2.

В допълнително изразени становища по случая /писма с рег. № ППН-01-291#6/29.07.2022 г. и № ППН-01-291#8/09.09.2022 г./ жалбоподателката акцентира върху това, че не е предоставила съгласие за прехвърляне на нейния личен мобилен номер към друга мрежа, респективно – за използване на

личните ѝ данни за тази цел от служителите в офиса на Т.О.1. Твърди, че в резултат на тези действия е останала без мобилна услуга. Посочва, че никога не е подавала каквито и да е заявления във „Т.О.1, предвид което неуместно мобилният оператор релеева аргументи за недължимост на неустойки, както и че не са на място възраженията за семейното ѝ положение и за дружествата на съпругът ѝ – същите нямат отношение към спора, тъй като мобилният номер е неин личен.

На основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА Комисията се е произнесла с Решение по редовността и допустимостта на жалбата на закрито заседание, проведено на 14.09.2022 г., въз основа на което са конституирани страните П.А. – жалбоподател и Т.О.1 – ответник. Страните са надлежно уведомени за откритото заседание на КЗЛД, насрочено за 16.11.2022 г.

Постъпило е допълнително становище № ППН-01-291#14/03.10.2022 г. на ответника, в което се препотвърждава, че номерът е погрешно пренесен към мрежата на Т.О.1 на 18.04.2022 г. и активиран при условията на договора, сключен с И.А. при посещението му в офис на 11.04.2022 г. Посочва се, че г-жа П.А. не е посещавала офис на дружеството, както и че не е полагала подпис върху заявлението за преносимост. Изразява се мнение, че това е сторено от г-н И.А. Към момента на представяне на отговора администраторът не обработва лични данни на г-жа П.А. за целите на предоставяне на електронни съобщителни услуги, а само за целите на осъществяване на защитата си в настоящото административно производство. Представя се доказателство – копие от системен екран, от който е видно, че при въвеждане на ЕГН на жалбоподателката не се визуализира резултат. Апелира се при разглеждане на случая да бъде съобразено, че при установяване на грешката администраторът незабавно е предприел действия по прекратяване на договора с Т.О.1 без неустойки, като на 21.04.2022 г. мобилният номер е върнат обратно в мрежата на предишния оператор.

С Протокол № ППН-01-291#15/11.11.2022 г. са приобщени към административната преписка правилата и политиките за защита на лични данни, които са надлежно оповестени до субекта на данни и до трети лица чрез публикуването им на сайта на мобилния оператор.

На проведеното открито заседание на КЗЛД, страните не се явяват и не се представляват, като не взимат и допълнителни становища по случая.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна жалбата е допустима и основателна.

В Регламент 2016/679 и ЗЗЛД са въведени правилата за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата относно свободното движение на лични данни /арг. от чл. 1 от Регламента и чл. 1 от ЗЗЛД/.

Комисията е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на личните им данни /чл. 6 от ЗЗЛД/. Същата упражнява по целесъобразност правомощията си по чл. 58 от Регламента – за разследване, за налагане на санкции и за издаване на указания по законосъобразното и правилно приложение на Регламента, така че да бъде постигната целта на чл. 1, т. 2 от Регламента – за защита на основни права и свободи на физическите лица, към които принадлежи и правото им на защита на личните им данни.

Дефиницията за „лични данни“ се съдържа в разпоредбата на чл. 4, т. 1 от Регламент 2016/679, а именно: „всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ... пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице“. В настоящата хипотеза са обработвани лични данни на лицето, представляващи три имена, ЕГН и телефонен номер.

Ответната страна Т.О.1 е юридическо лице – администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, с-е 7 от Регламента и обработва личните данни на жалбоподателката чрез операциите по събиране, съхранение и употреба по смисъла на чл. 4, с-е 2 от Регламента.

По въпроса относно законосъобразността на процесните действия по обработване на лични данни следва да се отбележи, че същите са извършени без правно основание по смисъла на чл. 6, § 1 от Регламента, в противоречие с принципа на законосъобразност и добросъвестност по чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент 2016/679, както и в нарушение на общите задължения на администратора за предприемане на подходящи организационни и технически мерки по чл. 24, § 1 и § 2 от Регламента.

Между страните не се спори, че процесното обработване е станало в резултат на грешка, че жалбоподателката не желае да сключи договор с ответното дружество, че не е възникнала хипотезата на преддоговорни отношения, както и че не се е явила в офис на мобилния оператор, за да попълни процесното заявление, дало повод за прехвърлянето на мобилния ѝ номер към друг оператор. Безспорно е и обстоятелството, че най-малкото за времето от 18.04.2021 г. до 21.04.2022 г. личните данни на жалбоподателката са обработвани незаконосъобразно от администратора. Едностранно изложените твърдения на жалбоподателката, че е останала без мобилна услуга не биха могли да бъдат възприети, тъй като прехвърлянето на мобилен номер между различни оператори не е равнозначно на оставането без мобилна услуга.

Дори и да бъдат възприети твърденията на ответника, че прехвърлянето е станало в резултат на грешка, то следва да се отбележи, че това обстоятелство не би могло да освободи администратора от отговорност, съобразявайки това, че отговорността на администратора е обективна /безвиновна/, че същият следва да е в състояние да докаже спазването на Регламента, че в настоящата хипотеза не са предприети подходящи организационни и технически мерки, както и не са налице достатъчно ефективни политики за защита на личните данни /или поне не е упражнен достатъчно контрол по спазването им/, отчитайки обстоятелството, че администраторът следва еднозначно да идентифицира физическото лице – субект на данни, преди да встъпи в договорни отношения с него, така че да е налице правното основание за обработване на лични данни по чл. 6, § 1, б. „б“ от Регламента, и преди всичко съобразявайки обстоятелството, че администраторът обработва лични данни на голям кръг физически лица, поради което само при наличието на подходящи и ефективни правила и политики за защита на личните данни, както и при адекватен контрол по тяхното изпълнение, администраторът би могъл да осигури и да докаже спазването на настоящия Регламент.

Позоваването на грешка от страна на администратора, както и противоречивите и необективни доказателства, представени от ответника, от които не става ясно въз основа на кое конкретно заявление е осъществено прехвърлянето, както и на какво основание, водят до извод освен за незаконосъобразно, също така и за недобросъвестно и непрозрачно обработване на лични данни по смисъла на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламента.

Независимо, че между страните не е спорно, че въпросното заявление не е подписано от жалбоподателката, както и че същата не е била физически в офис на дружеството за целите на подаване на заявление за прехвърляне на мобилния номер, администраторът на лични данни Т.О.1 носи отговорност за незаконосъобразното обработване на лични данни по смисъла на Регламента, тъй като субектът на данни следва да бъде еднозначно идентифициран и да положи подпис в присъствието на съответните служители в офис на дружеството. Отговорност за това носи администраторът на лични данни, а не конкретните служители, които са извършили преноса. Доколкото липсва еднозначна идентификация на субекта на данни, следва да се отбележи, че не е осъществен системен контрол върху действията на служителите, което попада в обхвата на задълженията на администратора за добросъвестно и законосъобразно обработване на данните.

Независимо, че администраторът има разписани правила и политики за защита на данните, се установява, че няма практическо изпълнение на същите. Действията от страна на администратора и на неговите служители водят до безспорния извод, че практически с тези политики или съответните служители не са запознати, или не се прилагат, като и в двата случая не е осъществен съответният контрол. В този смисъл разписаните правила и политики следва да се развият в посока допълване механизмите за контрол.

Твърденията на мобилния оператор, че действията са извършени от съпруга на жалбоподателката не го освобождават от отговорност, в качеството му на администратор на лични

данни и същите няма как да бъдат кредитирани като смекчаващо отговорността обстоятелство, тъй като администраторът по Регламента има задължение да обработва личните данни добросъвестно, а за да стори това, трябва съобразно неговите правила и политики да се увери, че лицето е поискало личните му данни да бъдат обработени с цел прехвърляне на номера, както и съответното лице да бъде еднозначно идентифицирано.

Предвид възможността на Комисията по целесъобразност да извърши преценка кое от своите корективни правомощия да упражни съобразно чл. 58, § 2 от Регламент 2016/679, то в разглеждания казус следва да се приложи мярката по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/679, като на администратора се издаде разпореждане да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като целесъобразно в случая е да бъдат подходящо допълнени правилата за защита на личните данни, като се извърши вътрешен преглед на правилата, свързани с идентификация на физическите лица, със съответното подходящо обучение на служителите на дружеството, с релевантни и подходящи политики за защита на данните, отнасящи се до дейностите по прехвърляне на мобилни номера между трите мобилни оператора и най-вече обработваните в резултат на това лични данни, както и упражняваният от администратора контрол.

В настоящата хипотеза следва да се предвиди подходящ механизъм за входящо обучение на нови служители, както и периодично обучение на останалите служители, в което да бъдат включени изрично измените процедури за идентификация на физическите лица, както и да се обърне специално внимание на обработването на лични данни при прехвърлянето на мобилни номера между трите мобилни оператора.

Корективната мярка следва да се кумулира с имуществена санкция по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент 2016/679, за да бъдат изпълнени санкционните функции на Регламента, както и да се въздейства предупредително на администратора предвид опасността от извършване на други такива нарушения, от които биха могли да бъдат засегнати немалък кръг физически лица.

Доколкото при налагането на имуществена санкция надзорният орган следва да съобрази общите условия по чл. 83, § 2 от Регламента така, че наложената санкция да бъде ефективна, пропорционална и възпираща, но и да не се явява прекомерна спрямо установеното нарушение, то в разглеждания случай подходящо би било налагането на имуществена санкция в размер, близък до минималния, по следните съображения:

Администраторът е поправил и установил грешката си, като се е сезирал въз основа на възражението на субекта на данни. Последният не е претърпял вреди, независимо, че това е станало по обективни причини. Нарушението е преустановено в сравнително кратки срокове.

Нарушението представлява обработване на лични данни на един субект на данни като същото е продължило относително кратък времеви интервал, но не поради това, че администраторът е предприел действия по преустановяване на нарушението, а по обективни причини. Надзорният орган е узнал за нарушението не от уведомление, получено от администратора, а въз основа на жалба на субекта на данни.

Аргументите на ответника, че нарушението не е съпроводено с имуществени вреди за субекта на данни, изразяващи се в неустойки, не следва да се възприемат като смекчаващо отговорността обстоятелство, най-малкото поради това, че субектът на данни не е допринесъл с действията си за процесното обработване на лични данни.

Тъй като администраторът е юридическо лице, то въпросът за умишъла не е приложим.

Смекчаващо отговорността обстоятелство е, че администраторът е преустановил нарушението по собствена инициатива.

Степента на отговорност на администратора следва да се категоризира като относително висока, имайки предвид, че въведените от същия организационни и технически мерки в съответствие

с чл. 24, § 1 и § 2 от Регламента, включително и политики за защита на данните, респективно упражненият контрол върху тях, не са достатъчни, за да бъде преустановено или избегнато нарушението. От това, че в първоначално подадената заявка за пренос на мобилен номер към друг мобилен оператор /Заявление за преносимост № *****/ не е имало съответствие между титуляря на мобилния номер и лицето, подало заявката, от това, че въз основа на същото заявление е сключен Договор № *****, в който е обективизирано, че номер ***** с титуляр жалбоподателката П.А. е такъв на лицето И.А. /посочващ в заявлението за преносимост от 15.04.2022 г., че действа в качеството си на управител на дружество *****/, следва извод, че не са осъществени съответните превантивни и контролни механизми по отношение на действията, предхождащи смяната на доставчик на мобилни услуги, така че субектът на данни да бъде идентифициран еднозначно, да се изясни действителната му воля преди встъпването в договорни взаимоотношения с мобилния оператор, както и да се изясни въпросът дали заявлението за пренос номер принадлежи на лицето, представило го като свой. Същите изисквания са изрично въведени в разпоредбите на чл. 230б, ал. 4, изр. 2¹ и чл. 230в, ал. 2² от Закона за електронните съобщения.

Комисията не възприема аргументите на жалбоподателката, че същата е останала без мобилна услуга, доколкото това, че мобилният ѝ номер е преминал от една мобилна мрежа към друга не е равнозначно на оставане без услуга, предвид което така релевираните твърдения не биха могли да представляват отегчаващи отговорността обстоятелства.

Администраторът е осигурил съдействие на надзорния орган, но в хода на производството е предоставил противоречива и недостатъчна информация, така че да се идентифицират рисковете и причините, довели до извършеното нарушение.

В настоящата хипотеза администраторът не е реализирал преки или косвени финансови ползи, нито е избегнал загуби вследствие на нарушението, като същото е в резултат на независещи от него обстоятелства /нежеланието на жалбоподателката да ползва мобилните услуги на този оператор/.

Администраторът на лични данни Т.О.1 има предишни нарушения, свързани с основанията за обработване на лични данни и със сигурността на данни /така напр. Решение № ППН-01-162(2020)/2021 г., с което на администратора е наложена санкция за нарушение на принципа на чл. 6, § 1 от Регламента/, нееднократно действията му са били обект на санкция от Комисията, като същата е разяснявала в редица свои решения приложението и смисъла на Регламента за защита на личните данни.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни с 3 гласа „за“ и 0 „против“

РЕШИ:

1. Обявява Жалба № ППН-01-291/03.05.2022 на П.А. срещу Т.О.1 с за основателна.

2. На основание чл. 58, § 2, б. „и“ и чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламента за нарушение на чл. 6 и чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 налага на администратора Т.О.1 административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лв.

3. На основание чл. 58, § 2, буква „г“ за нарушение на чл. 24, § 1 и § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679 издава разпореждане на администратора Т.О.1 да съобрази операциите по обработването на лични данни с разпоредбите на Регламента съгласно мотивите на настоящото Решение, за изпълнение на което да представи доказателства в 3-месечен срок от влизане в сила на Решението.

¹ „Доставчиците са длъжни да не забавят, да не злоупотребяват с процесите на смяна на доставчика и да не правят смяна на доставчика без изричното съгласие на крайните ползватели.“

² „Крайните ползватели трябва да са подходящо осведомени и защитени по време на процеса и да не се прехвърлят към друг доставчик против волята им.“

След влизане в сила на настоящото Решение сумата по наложената административна санкция следва да бъде изплатена по следната банкова сметка на Комисията:

Банка БНБ – ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD

Титуляр: Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Имуществената санкцията следва да бъде платена в 14-дневен срок от влизане в сила на Решението в противен случай ще бъдат предприети действия по принудително изпълнение.

Настоящото Решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-223/2021 г.

София, 26.01.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 09.11.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е” от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалби № ППН-01-223/12.03.2021 г., ППН-01-307/09.04.2021 г. и ППН-01-296/05.04.2021 г., подадени съответно от Д.Ан., Д.Ал. и Р.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-223/12.03.2021 г., подадена от Д.Ан. срещу политическа партия ***** с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Жалбоподателят твърди, че е установил нарушението след извършена справка по електронен път в Централната избирателна комисия, резултат от която прилага. Декларира, че не се е подписвал в подкрепа на регистрацията на политическия субект и не е давал съгласието си за обработване на личните му данни за конкретната цел.

Жалба с идентично съдържание г-н Д.Ан. е подал и до Централната избирателна комисията. Жалбата е препратена в КЗЛД за разглеждане по компетентност, ведно с относими доказателства – копие на Решение № *** на ЦИК и копие на стр. *** от списъка на избирателите, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за народни представители на 04.04.2021 г. Заведена е под № ППН-01-242/18.03.2021 г. по описа на КЗЛД.

КЗЛД е сезирана с жалба ППН-01-307/09.04.2021 г. подадена от Д.Ал. и жалба ППН-01-296/05.04.2021 г. подадена от Р.М. срещу същият правен субект - ПП *****, с идентични твърдения – неправомерно обработване на личните им данни чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители. Към жалбите е приложено ксерокопие на справки актуални съответно към 07.04.2021 г. и 04.04.2021 г. на сайта <https://www.cik.bg/bg/ns2021/podpiski>, извършени на базата на списъци подадени от 38 политически партии, коалиции и инициативни комитети, видно от съдържанието на които лични данни на жалбоподателите са налични на стр. ***, ред *** и стр. ***, ред *** от списъка на лицата, подкрепящи регистрацията на ПП *** за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

С оглед застъпените в административния процес принципи на равенство на страните и истинност, политическа партия ***** е информирана за подадените жалби, указана ѝ е възможността да ангажира писмено становище по изложените в жалбите твърдения. Изискани са относими по случая доказателства за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателите, заверено копие на вътрешни правила и/или Политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни от политическа партия в изборния процес, предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на партията за събиране на лични данни в изборния процес, а също и информация и резултати от извършените по случая вътрешни проверки, ако такива са възложени. Липсва активно участие на политическия субект в производството, изисканите доказателства не са представени. Твърденията на жалбоподателите не са оспорени, становище по предмета на жалбите не е ангажирано.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна от ЦИК са изискани и в отговор представени копия на страници: ***, ред ***, ***, ред *** и стр. ***, ред *** от предоставен в ЦИК списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическа партия ***** за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни, при осъществяване на достъпа до тези данни и контрол по спазването на ЗЗЛД и ОРЗД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбите съдържат изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация - налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата, подписи, посочена е пасивно легитимираната страна и дата на узнаване на нарушението, с оглед което са редовни.

Предмет на жалбите са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателите – имена и единен граждански номер, от политическа партия ***** чрез включването им в предоставен в ЦИК списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Жалбите са подадени от физически лица с правен интерес, срещу надлежна страна – администратор на лични данни. По данни от преписката, в това число резултат от справка в ЦИК, жалбоподателят г-н Д.Ан. е узнал за твърдяното от нарушение на 05.03.2021 г., г-жа Д.Ал. – на 07.04.2021 г. а г-н Р.М. – на 04.04.2021 г. В тази връзка и предвид законоустановените в ИК срокове за регистрация на участници в изборния процес и доколкото КЗЛД е сезирана с жалбите съответно на 12.03.2021 г., 09.04.2021 г. и 05.04.2021 г., броени дни след установяване на твърдените нарушения, следва изводът, че жалбите са подадени в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с

обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в” и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Налице са предпоставките на чл. 32 от АПК за обединяването и разглеждането на жалбите в едно общо административно производство, с оглед обстоятелството, че правата и задълженията на страните произтичат от еднакво фактическо състояние, подадени са срещу едно и също лице и са от компетентността на един и същ административен орган – КЗЛД.

По изложените съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 08.09.2021 г. заседание на комисията жалбите са приети за допустими и на основание чл. 32 от АПК са обединени за разглеждане в едно административно производство. Като страни в производство са конституирани: жалбоподатели: Д.Ан., Д.Ал. и Р.М. и ответна страна – политическа партия *****.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна е допуснато извършването на почеркови експертизи на подписите положени на ***, ред ***, ***, ред *** и стр. ***, ред *** от представения в ЦИК списък на избирателите, подкрепящи регистрацията на политическа партия ***** за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители. В хода на производството жалбоподателите са информирани за възможността да предоставят сравнителен материал за извършване на експертизата с цел установяване на истинността, респективно неистинността на положените подписи в представения в ЦИК списък на лицата подкрепящи регистрацията на политическата партия за участие в проведените на 11.07.2021 г. избори. Сравнителен материал е предоставен и от тримата жалбоподатели и е изпратен в Националния институт по криминалистика (НИК).

Изготвени са графически експертизи отразени в Протокол № *** от 13.06.2022 г., Протокол № *** от 13.06.2022 г. и Протокол № *** от 11.08.2022 г. по описа на НИК, изпратени в КЗЛД с придружителни писма ППН-01-296#12/20.06.2022 г., ППН-01-223#19/20.06.2022 г. и ППН-01-307#13/15.08.2022, със заключения, че подписите обект на експертизите не са положени от жалбоподателите Д.Ан., Д.Ал. и Р.М.

Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбите по същество на 09.11.2022 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени. Копие от експертизите е изпратена на страните за запознаване и становище, с указания за разпределянето на доказателствената тежест в процеса. Възражение по експертизите не са постъпили, допълнителни доказателства не са ангажирани, искания по доказателствата не са направени.

За изясняване на случая от фактическа страна от ответника повторно са изискани доказателства за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя, заверено копие на вътрешни правила и/или Политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни от политическа партия в изборния процес, предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на партията за събиране на лични данни в изборния процес, а също и информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, ако такава е възложена. Изисканите доказателства не са предоставени.

С лаконично становище от 08.11.2022 г., без приложени доказателства, с което се изчерпва активността на ответника в процеса, се посочва, че списъците с лица подкрепящи регистрацията на партията в изборния процес се събират и обработват от членове на партията без нарочното им упълномощаване за целта. Уточняват, че след като данните са предадени в ЦИК „са унищожени на шредер и компютър”. Твърди се, че партията е обучила всичките си членове за обработване на лични данни и същите са запознати с ОРЗД.

На проведено на 09.11.2022 г. заседание на комисията, жалбите са разгледани по същество.

Страните – редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че жалби № ППН-01-223/12.03.2021 г., ППН-01-307/09.04.2021 г. и ППН-01-296/05.04.2021 г., са основателни.

Предмет на жалбите са твърденията за неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателите Д.Ан., Д.Ал. и Р.М. – имена и единен граждански номер, от политическа партия ***** чрез включването им в списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 04.04.2021 г. избори за народни представители.

Ноторно е, че на 04.04.2021 г. са проведени избори за народно събрание. С Решение № 2084-НС/17.02.2021 г. на ЦИК политическа партия ***** е регистрирана за участие в изборите за народни представители въз основа на подадено на 15.02.2021 г. заявление, заведено под № ** в регистъра на партиите за участие в изборите за народни представители. Към заявлението за регистрация е представен списък съдържащ трите имена, единния граждански номер и саморъчен подпис на 2951 гласоподаватели, подкрепящи регистрацията на партията, същите лични данни, тъй като са достатъчни за безспорно индивидуализиране на лица.

Събраните по преписката доказателства, в частност представените от ЦИК материали, свидетелстват, че личните данни на жалбоподателите Д.Ан., Д.Ал. и Р.М., в обем от три имена и единен граждански номер, присъстват съответно на стр. ***, ред ***, стр. ***, ред *** и стр. ***, ред *** от представения в ЦИК списък на гласоподавателите, подкрепящи регистрацията на политическа партия ***** за участие в процесните избори.

Предоставянето на лични данни от политически субект на ЦИК за регистрация на партията за участие в изборите е форма на обработване на личните данни и като такова следва да се осъществява при спазване на разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679, в частност тези на чл. 6, § 1 от регламента, същите приложими доколкото данни са предоставени на 15.02.2021 г.

Твърденията на жалбоподателите за незаконосъобразно обработване им данни от ПП ***** за регистрацията на политическия субект за участие в проведените на 04.04.2021 г., избори са основателни. В подкрепа на този извод са заключенията на графически експертизи, отразени в Протокол № *** от 13.06.2022 г., Протокол № *** от 13.06.2022 г. и Протокол № *** от 11.08.2022 г. по описа на НИК, изпратени в КЗЛД с придружителни писма ППН-01-296#12/20.06.2022 г., ППН-01-223#19/20.06.2022 г. и ППН-01-307#13/15.08.2022, със заключения, че подписите обект на експертизите не са положени от жалбоподателите Д.Ан., Д.Ал. и Р.М. Последното свидетелства, че обработването на личните данни на жалбоподателите е извършено без тяхно съгласие – конкретно и информирано волеизявление по смисъла на л. 4, § 11 от Регламента.

В конкретния случай не е налице и нито едно от останалите условия посочени чл. 6, § 1 от Регламента, като доказателства в обратен смисъл не са ангажирани, нито пък такива се твърдят от ответната страна. Въпреки предоставената на ответната страна правна възможност и указанията свързани с разпределяне на доказателствената тежест в процеса, администраторът – ПП *****, не е ангажирал доказателства за наличието на условие за законосъобразност на обработване на лични данни на жалбоподателите за конкретната цел. Липсват доказателствата, които да обосноват приложимостта на чл. 6, § 1, буква „б“ от ОРЗД - наличие на сключен между страните договор за изпълнението на който да е необходимо обработване на лични данни на жалбоподателите от страна на политическата партия или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данни преди сключване на договора. Основанията по чл. 6, § 1, буква „г“ и „д“ от ОРЗД са неотнормирани - приложими са в други, различни и несъвместими с настоящата, хипотези касаещи обработване на лични данни за защита на жизненоважни интереси свързани с живота и здравето на субекта на данни, изпълнение

на задача от обществен интерес, както и при упражняването на официални правомощия, каквито не се делегирани на политическите партии.

Неприложима е хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента - интересите на администратора не са преимуществен пред интереса на засегнатото физическо лице, чиито данни са включени в представения в ЦИК списък без негово съгласие, като е безспорно, че последният е приоритетен пред интереса на политическия субект за участие в изборите. Законово задължение за обработване от страна на администратора също липсва, доколкото участието на политическите партии в изборния процес е една правна възможност, при реализирането на която следва да бъдат съобразени нормативно установените правила, в частност тези в сферата на защита на личните данни съгласно нормата на чл. 133, ал. 4 от ИК.

Обработването на лични данни в изборния процес е допустимо и строго регламентирано. В Изборният кодекс се съдържат конкретни правила по отношение обработването на лични данни в изборния процес по отношение целите на обработване, категориите лични данни и др. В тази връзка и макар данните на жалбоподателя да са обработени в законоустановена процедура, то изпълнението на нормативно установеното задължение, респективно реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, в случая политическата партия, възникват само ако лицето, чийто лични данни фигурират в списъка на гласоподавателите подкрепящи регистрацията на партията за участие в изборите, е дало съгласието си за тази подкрепа. Когато обаче последната предпоставка не е налице, съответният политически субект не може да си служи с личните данни на лицето, за да реализира законните си интереси по участие в изборния процес. В тази насока са и приети от ЦИК и КЗЛД съвместни указания относно обработването и защитата на личните данни в изборния процес. В документа, публикуван на 12.02.2021 г., достъпен и на сайта на КЗЛД, на адрес <https://www.cpdp.bg/?p=element&aid=1199> са дадени подробни разяснения относно правна рамка за защита на личните данни, както и относно правата и задълженията на всички участници в изборния процес – политически партии, коалиции от партии, инициативни комитети, кандидати, представители, застъпници, наблюдатели, представители на средствата за масово осведомяване и избирателни комисии в различните видове избори. Указанията имат за цел да улеснят участниците в изборния процес и да предотвратят допускането на нарушения.

По изложените съображения и събраните по преписката доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателите са обработени, чрез включването им в предоставен в ЦИК списък на лицата, подкрепящи регистрацията на политическия субект за участие в изборите за народни представители проведени в Република България на 04.04.2021 г., в нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД, без да е налице нито едно от посочените в разпоредбата условия, като са нарушени правата на лицето сезирало КЗЛД.

ОРЗД и ЗЗЛД вменява в задължение на администратора да обработва лични данни законосъобразно, като не допуска, с риск от носене на административно-наказателна отговорност, злоупотреба с лични данни, още по-малко допуска възможността в списъците, попълвани пред лица от партията и ползвани от партията за участие в изборния процес, да се вписват чужди лични данни. Обратно, превратно тълкуване, противоречи както на буквата, така и на духа на закона и създава несигурност при обработването на лични данни и предпоставки за злоупотреба с тях в сфера, която засяга не само лицата сезирали КЗЛД, а обществото като цяло, тъй като касае държавното управление и възможността гражданите да участват в него по волята си, без последната да бъде манипулирана чрез употреба на личните им данни, без тяхно знание и съгласие.

В контекста на жалбите и изборния процес тази отговорност включва безспорно идентифициране на лицето което вписва данните, като лицето пред което същите са положени удостоверява с подписа си, положен под списъка, че данните са вписани пред него и от лицето за които се отнасят. Законово основание и механизъм за проверка верността на вписаните данни и самоличността на лицето не липсват. Допустими и незабранени от закона са например легитимация с документ за самоличност или друг документ със снимка на лицето и три имена, който да се предостави, само за справка, на

лицето пред което се полагат подписите, с оглед удостоверяване на самоличността на избирателя. Безспорно начините за проверка на самоличността на лицата следва да се намерят израз в конкретния указание, заповед или друг акт на администратора, в израз на задължението му за въвеждане на организационни мерки по смисъла на чл. 24 от ОРЗД като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с ОРЗД. В конкретния случай следва да се приеме, че такива мерки, правила и контрол касаещи събирането на лични данни и тяхната употреба в изборния процес липсват доколкото въпреки конкретно отправено до администратора искане, същия не предоставя вътрешни правила и/или Политика за защита на личните данни относно обработването на лични данни от политическа партия в изборния процес, предприети технически и организационни мерки за защита на личните данни, инструкция, заповед или друг акт за обучение на представителите на партията за събиране на лични данни в изборния процес. Сбраните по преписката доказателства свидетелстват и за допуснато от администратора нарушение на чл. 24 от ОРЗД, както и нарушение на „принципа на отчетност” по чл. 5, § 2 от ОРЗД, доколкото администраторът не е в състояние да докаже обработване на личните данни в съответствие с принципите посочени в ОРЗД, в условията на предприети от него мерки – обучения, инструктажи, разписани вътрешни правила, заповеди и т.н. За контрол, предварителен и последващ, от страна на администратора също липсват доказателства, доколкото от политическата партия изрично са изискани, но не са предоставени информация и резултати от извършена по случая вътрешна проверка, нито пък информация че такава е възложена, за да се установят причините, пропуските довели до нарушението по чл. 6, § 1 от ОРЗД.

С оглед характера на констатираното нарушение на чл. 6, § 1 от ОРЗД комисията счита, че корективните мерки по чл. 58, § 2, буква „а”, „б”, „в”, „г”, „д”, „е”, „ж”, „з” и „й” от Регламента са неприложими и нецелесъобразни в случая, предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено. Предвид тежестта на нарушението и обстоятелството, че същото е довършено и е поредно за администратора на който е издадено разпореждане, комисията счита за целесъобразно, ефективно и възпиращо упражняването на корективно правомощие по чл. 58, § 2, буква „и” от ОРЗД – налагане на имуществена санкция. Администраторът е длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, още повече, че той дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Смекчаващи обстоятелства при определяне на размера на санкцията не са налице. Обстоятелствата по чл. 83, § 2, букви „б” и „и” от Регламента са неотнормисими доколкото се касае за администратор – юридическо лице, което не формира вина, а към момента на извършване на нарушението одобрени кодекси за поведение, респективно одобрени механизми за сертифициране не са въведени.

Като утежняващи следва да се квалифицират обстоятелства, че: са нарушени правата на три физическо лице; нарушенията са довършени; администраторът не съдейства на КЗЛД за изясняване на случая; обработени са данни за единен граждански номер на лицата, а в резултат на регистрацията са ограничени правата на жалбоподателите свързани с изборното законодателство и участието им в изборния процес; нарушенията са станали известни на КЗЛД в следствие сезиране от потърпевшите лица.

Относим е и факта, че нарушението не е първо за администратора. Политическата партия е санкционирана за идентично нарушение - обработване на лични данни в изборния процес без законово основание, с влезли в сила: Решение № Ж-420#6/21.11.2016 г., с наложена санкция в размер на 15 300 лв., Решение № Ж-60#8/19.10.2018 г., с наложена санкция в размер на 10 000 лв. и Решение ППН-01-1672/07.10.2020 г., с наложена санкция в размер на 2 500 лв.

Следва да се отбележи, като утежняващо обстоятелство, че личните данни на жалбоподателката Д.Ал. са за пореден път обработени незаконосъобразно от политическата партия във връзка с участието ѝ в изборния процес. През 2017 г. г-жа Д.Ал. е сезирала КЗЛД с жалба (Ж-85/20.02.2017 г.)

за злоупотреба с личните ѝ данни от политическа партия ***** за регистрация на политическата партия за участие в проведените през 2017 г. избори на Народно събрание. Назначена по случая експертиза е установила, че положения в списъка на избиратели подпис не е положен от г-жа Д.Ал. и жабата ѝ е приета от КЗЛД за основателна, а партията е санкционира с влязло в сила Решение № Ж-60#8/19.10.2018 г., с наложена санкция в размер на 10 000 лв.

Поредно е нарушението и по отношение на жалбоподателя Д.Ан., който е сезирал КЗЛД с жалба (Ж-624/17.10.2016 г.) срещу политическия субект за извършено идентично нарушение, злоупотреба с личните му данни за регистрация на партията за участие в изборите за президент и вицепрезидент на Република България проведени на 06.11.2016 г. След извършена експертиза жалбата на г-н Д.Ан. е приета за основателна, а на политическия субект е наложена имуществена санкция в размер на 15 300 лв., обективизирана във влязло в сила Решение № Ж-420#6/21.11.2016 г. на КЗЛД.

По изложените съображения комисията счита, че с оглед принципа на пропорционалност между тежестта на нарушението и размера на наказанието, наложената на политическа партия ***** имуществена санкция следва да е в размер на 25 000 лева – размер много под средния минимум предвиден в Регламента за това нарушение. Съобразявайки целта на наказанието, което следва да има възпираща и предупредителна функция, естеството и тежестта на нарушението, обществените отношения които засяга, категориите засегнати лични данни, комисията счита, че упражненото правомощия по вид и размер безспорно отговаря на търсените от ЗЗЛД и Регламент 2016/679 ефективност и възпиращ ефект, като в същото време не нарушава принципа на пропорционалност и изискването за съразмерност.

По отношение на констатираните нарушения на чл. 24 и чл. 5, § 2 от ОРЗД комисията намира за целесъобразно издаването на разпореждане по чл. 58, § 2, буква „г” от ОРЗД на администратора, а именно да предприеме технически и организационни мерки за защита на личните данни, в това число извършване на обучение, включително непосредствено преди конкретните избори, на представителите на партията участващи в процеса за събиране на лични данни в изборния процес, въвеждане на механизъм за текущ и последващ контрол и отчетност при обработване на личните данни в изборния процес и да представи Политика за защита на личните данни, съответстваща на регламента, в която следва да бъдат ясно разписани правилата за събиране и обработване на лични данни, включително в подписки за подкрепа на политическия субект за регистрация в изборния процес и при събиране на лични данни на лица, подкрепящи регистрацията на партията за участие в референдуми.

Следва обаче да се отбележи, че неизпълнението на даденото от комисията разпореждане, в указания срок, е скрепено със санкция за неизпълнение с оглед неговата ефективност и възможността за допълнителен санкционен механизъм по проверка и контрол на изпълнението. Целта е постигане на генерална превенция и пропорционално и законосъобразно обработване на лични данни. Така разпореждания са ефективни, тъй като са скрепени със съответните санкции при неизпълнение, като законодателя предвижда при неспазване на влязло в сила разпореждане на надзорния орган да бъде наложено административно наказание „глоба” или „имуществена санкция” в размери до 20 000 000 EUR.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалби ППН-01-223/12.03.2021 г., ППН-01-307/09.04.2021 г. и ППН-01-296/05.04.2021 г., подадени съответно от Д.Ан., Д.Ал. и Р.М., за основателни.

2. На основание чл. 83, § 5, буква „а”, във връзка с чл. 58, § 2, буква „и” от Регламент ЕС 679/2016 налага на политическа партия *** имуществена санкция в размер на 25 000 лв. (двадесет и пет хиляди лева) за обработване на личните данни на жалбоподателите в нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679.**

3. На основание чл. 58, § 2, буква „г” от ОРЗД и за нарушение на чл. 24 от ОРЗД и чл. 5, § 2 от ОРЗД издава разпореждане на политическа партия ***** да предприеме технически и организационни мерки за защита на личните данни, в това число извършване на обучение, включително непосредствено преди всеки избор, на представителите на партията участващи в процеса за събиране на лични данни в изборния процес; да представи Политика за защита на личните данни, съответстваща на регламента, в която следва да бъдат ясно разписани правилата за събиране и обработване на лични данни, включително в подписки за подкрепа на политическия субект за регистрация в изборния процес, както и при събиране на лични данни на лица, подкрепящи регистрацията на партията за участие в референдуми и да въведе механизъм за текущ и последващ контрол и отчетност при обработването на личните данни.

4. Срок за изпълнение на издаденото разпореждане – тримесечен от влизането на решението в сила, след което да уведоми комисията за изпълнението като представи съответните относими доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание следва да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ – ЦУ, IBAN: BG18BNBG96613000158601, BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН-01-243/19.03.2021 г.

София, 26.01.2023 г.

Комисията за защита на личните данни /„Комисията”, „КЗЛД”/ в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове – Цанко Цолов, Мария Матева, Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 02.11.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент 2016/679 и чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, разглежда жалба № ППН-01-243/19.03.2021 г., подадена от В. срещу К. и Р.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба № ППН-01-243/19.03.2021 г. на В. срещу К. и Р. за неправомерно разпространение на лични данни във Фейсбук. В жалбата се сочи, че във Фейсбук профила на потребител ***** с наименование „К.” на 27.09.2020 г. и на 02.10.2020 г. са публикувани изображения на диплома за медик на име В., както и справка за съдимост, съдържащи негови лични данни /три имена, ЕГН, дата и място на раждане, настоящ адрес, имена на родителите на В., както и дата на раждане на баща му/. В публикацията се изразява мнение, че дипломата му за медик е била неистинска, както и че лицето е било осъждано и поради това тази информация следва да бъде „споделяна” във Фейсбук.

Жалбоподателят посочва, че тъй като публикацията е „споделяна” от над 259 потребители, то личните му данни са станали достояние на неограничен брой адресати. На 03.10.2020 г. е предявил искане до социалната мрежа за премахване на публикациите, но Фейсбук му е отказал. Посочва, че въпросните документи не са предоставени от него. Подал е сигнал до *** районна прокуратура за същото деяние, като в хода на извършената проверка К. е дала обяснения, че е получила личните му данни от лицето Р. и съответно ги е публикувала. Представят се доказателства, както следва: заверен препис от Констативен протокол за извършена проверка на нотариус, че публикацията е направена във Фейсбук профила на К. на 27.09.2020 г.; заверено „вярно с оригинала” копие на публикацията от 02.10.2020 г.; копие от прокурорско постановление с отказ за образуване на досъдебно производство.

В хода на административното производство са събрани доказателства и са изискани становища и доказателства от страните.

Извършена е проверка относно твърденията в жалбата, като е установено, че на Фейсбук профила ***** не са публично налични цитираните публикации, за което е съставен Протокол № ППН-01-243#1(21)/21.03.2022 г.

Жалбоподателят е уведомен за образуваното производство в съответствие с чл. 26, ал. 1 от АПК / писмо с изх. № ППН-01-243#2(21)/25.03.2021 г./.

На основание чл. 34 и сл. от АПК са изискани становища и доказателства от ответните страни /писмо № ППН-01-243#3(21)/25.03.2022 г. до г-жа К. и писмо № ППН-01-243#4(21)/25.03.2022 г. до г-жа Р./.

В писмен отговор на Р. /вх. № ППН-01-243#5(21)/04.04.2022 г./ същата отрича да е предоставяла на г-жа К. личните данни на жалбоподателя, като посочва, че не е виждала публикацията във Фейсбук. Подчертава, че няма свидетелство за съдимост на д-р В. и не обработва негови лични данни, респективно не ги е предоставяла на трети лица.

Въз основа на искане за оказване на съдействие от трети лица на основание чл. 36, ал. 6 от АПК е постъпила допълнителна информация от *** районна прокуратура /писмо № ППН-01-243#12(21)/19.05.2022 г./, в която се посочва, че след възложена предварителна проверка е постановен отказ за образуване на досъдебно производство.

В становище с вх. № ППН-01-243#14(21)/20.05.2022 г. на г-жа К. се пояснява, че до нея, в качеството ѝ на журналист, са постъпили многобройни сигнали за злоупотреба сред **** общност в квартал ***** от страна на д-р В. През 2020 г. лекарката, практикуваща в същата поликлиниката, където работи В. – г-жа Р., ѝ е изпратила информация за него, включваща снимка на свидетелство за съдимост и диплома за медицинско образование. Публикацията е присъствала на личния ѝ профил в рамките на не повече от седмица и се е състояла в разпространяване на снимка, която е получила от колегата на д-р В. К. посочва, че има зрителен проблем, който не ѝ позволява да има визуална представа за съдържанието на публикацията, твърди, че не е знаела, че въпросната диплома съдържа лични данни, но знае, че съдържанието на публикацията представлява диплома, според нея фалшива, както и свидетелство за съдимост. Поради емоционалното си възмущение от възможността В. да е „мним лекар” е споделила публикацията си в своя личен профил във Фейсбук.

Постъпило е становище от адвокат Н.Г. /писмо № ППН-01-243#23(21)/17.06.2022 г./, в качеството ѝ на представител на жалбоподателя, в което се поддържа жалбата, като се оспорва твърдението, че К., макар и незряща, не е знаела какво публикува, тъй като самата публикация съдържа достатъчно обидни квалификации и реплики, че дипломата на В. не е истинска и че същият е измамник. Посочва, че К. дори не е направила опит да отправи запитване по реда на ЗДОИ до Медицинския университет или да попита набеденото лице за обстоятелствата, които публикува.

В рамките на проведено на 01.06.2022 г. заседание по реда на чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА Комисията е разгледала жалбата по редовност и допустимост, като са конституирани следните страни: В. – жалбоподател, К. и Р. – ответни страни. Насрочено е заседание за разглеждане на жалбата по същество за 20.07.2022 г., за което страните са редовно уведомени. Същото е отложено за 02.11.2022 г.,

въз основа на решение на КЗЛД за събиране на допълнителни доказателства за изясняване на случая.

Извършена е справка в публично достъпния Национален регистър на Българския лекарски съюз /БЛС/, за което е съставен Протокол № ППН-01-243#34(21)/15.08.2022 г., в който е посочено, че д-р В. с УИН *** е регистриран лекар, завършил специалност „Обща медицина”. Изискана е официална информация от БЛС /писмо № ППН-01-243#35/23.08.2022 г./, като е предоставен отговор, че д-р В. е редовен член на съсловната организация, че има завършено висше образование „Медицина” и придобита специалност „Обща медицина”. Представят се копия от двете дипломи на д-р В.

От *** районна прокуратура е изискана съответната информация, свързана с обясненията на лицата, предоставени в хода на образуваната прокурорска преписка № ***, със същия предмет и със същите страни /заявление на В. срещу К. и Р./, по която е постановен отказ да се образува досъдебно производство по съображения, че визираните деяния са такива от частен характер.

От обясненията на К. става ясно, че същата през 2018 г. и 2020 г. е била потърсена от лица от **** общност, както и от лекари, и по-конкретно от Р., за да направи медийна публикация за лицето В. по повод твърдения за лошото и некоректно отношение към пациентите му. През септември 2020 г. била потърсена от д-р Р., за да направи журналистическо предаване за д-р В., но не е откликнала на молбата, а е направила Фейсбук публикация в своя профил, касаеща В. По принцип К. развива активна журналистическа дейност. В конкретния случай е получила от д-р Р. дипломата и справката за съдимост на В.

От сведение на д-р Р., предоставено пред инсп. В.Б. на 17.12.2020 г., се установява, че същата познава добре д-р В., тъй като за периода от 14.02.2018 г. до 04.02.2020 г. са работили „кабинет до кабинет” в гр. *** в лечебно заведение. От близкия си професионален контакт с него е придобила представа за „криминалните му практики” и по нейна инициатива³ срещу същия са заведени различни производства, включително досъдебни такива. Доктор Р. е запознала К. с текстовете на сигналите, като ѝ е предоставила копие от документ, „наподобяващ диплома”, която твърди, че е свалила от интернет. Не я е карала да разпространява документа в интернет, но е знаела, че К. иска да направи журналистическо предаване за д-р В.

Постъпила е справка за съдимост за лицето В.

Изискана е информация от Meta Platforms Ireland Limited за това кой е администраторът на Фейсбук профила и от кои IP адреси се ползва /писма № ППН-01-243#38(21)/25.08.2022 г. и № ППН-01-243#48(21)/24.10.2022 г./, но отговор на поставените въпроси не е постъпил.

Съставен е протокол № ППН-01-243#51(21)/27.10.2022 г., с който е констатирано, че в публичната част на Фейсбук профила не се визуализират лични данни.

На проведеното заседание на 02.11.2021 г. страните, редовно уведомени, се представляват както следва: жалбоподателят В. чрез адв. Н.Г.; ответникът Р. чрез адв. И.М. Ответникът К. не се явява и не се представлява.

В хода на проведеното заседание адвокат Н.Г. представя Решение № *** на Административен съд – *** град, ведно с Решение на Върховен административен съд № ***, което го потвърждава в цялост, като посочва, че за нуждите на Закона за лечебните заведения и за регистрацията си като лекар д-р В. е неосъждан и че винаги в свидетелство за съдимост и справката за съдимост ще има разлика в данните, тъй като той е реабилитиран. Представя свидетелство за съдимост, рег. № ***, от което е видно, че д-р В. не е осъждан, като обръща внимание, че това е така за нуждите на всички трети лица, а иначе –реабилитиран по право. Представя заверен протокол от 01.10.2018 г. от съдебно заседание на *** районен съд. Адвокат Н.Г. посочва, че поддържа жалбата, като счита същата за доказана по несъмнен начин, което се установява от всички събрани доказателства в хода на производството.

³ ДП № ****; Пр. Пр. № *****; ДП № ****; Пр. Пр. ****; ДП № ***; Пр. Пр. № ****; сигнал ****; сигнал вх. № *****; сигнал вх. № ****

Адвокат И.М. оспорва жалбата като недоказана. Посочва, че публикуваният документ, който според него наподобява диплома, не съдържа лични данни и съответно няма опасност за правата на В.

В предоставената възможност за насрещни аргументи адвокат Н.Г. посочва, че според нея става въпрос за разпространение на ЕГН, имена и др. лични данни, доколкото дипломата е документ, който по принцип съдържа такъв обем от лични данни.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна жалбата е допустима и основателна.

С Регламент 2016/679 и ЗЗЛД са въведени правилата за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни, както и правилата относно свободното движение на такива данни /чл. 1 от Регламента и чл. 1 от ЗЗЛД/.

Комисията е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на личните им данни /чл. 6 от ЗЗЛД/. Същата упражнява по целесъобразност правомощията си по чл. 58 от Регламента – за разследване, за налагане на санкции и за издаване на указания по законосъобразното и правилно приложение на Регламента, така че да бъде постигната целта на чл. 1, т. 2 от Регламента – за защита на фундаментални права и свободи на физическите лица, към които принадлежи и правото им на защита на личните им данни.

Дефиницията за „лични данни” се съдържа в разпоредбата на чл. 4, 1) от Регламент 2016/679, а именно: *„всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ... пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице”*.

Комисията е сезирана с жалба за нарушени лични права по смисъла на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, чийто предмет е незаконосъобразно разпространение на лични данни на лицето В., представляващи три имена, дата и място на раждане, ЕГН, настоящ адрес, данни за предходни присъди и за образование. Отегчаващо отговорността обстоятелство е това, че в публикацията се съдържат лични данни на трети лица /имената на родителите на В. и дата на раждане на баща му/, както и данни за родствени връзки.

Ответните страни са администратори на лични данни по смисъла на чл. 4, 7) от Регламента и обработват личните данни на жалбоподателя чрез разпространение по следния начин: чрез публикуването им във Фейсбук профила **** от г-жа К. – администратор на същия профил, за което обстоятелство е съставен Констативен протокол № *** на нотариус, което не се оспорва от ответника К. и от нейния адвокат; чрез предоставянето им от Р. на г-жа К., която по сведения на Р. е искала „да прави предаване и журналистическо разследване за този мъж”.

Администратор на Фейсбук профила, от който са направени публикациите, предмет на жалбата до Комисията, е г-жа К., която по принцип развива активна журналистическа дейност, но в хода на настоящото административно производство отрича публикацията да е с журналистическа цел.

Позицията на К., че същата по причини за увредено зрение извършва публикации чрез сина си, който е и нейн асистент, не изключва обстоятелството същата да разбира и да осъзнава каква информация, съдържаща лични данни, е публикувана за В. и за неговите родствени връзки във Фейсбук профила ѝ. Същото не означава, че тя лично не може да извършва публикации – напротив от множеството коментари, анонси и заглавия на процесните публикации, направени именно от профила на К. е видно, че тя нееднократно реферира към В., като го назовава с имената му, прави обидни квалификации, че същият е „мним лекар” с „фалшива диплома”, т.е. същата знае данни за образователния му ценз, като намира това, че той е лекар за смуцаващо, приканва приятелите си да „харесват” и да „споделят” публикацията, посочвайки, че „инструмент е нашата сила в тази социална мрежа”; в рамките на същия профил „тече” активна комуникация между К. и останалите потребители именно по отношение личността на д-р В. – така например потребител призовава администраторът „К.,

pusni tova koeto napisa do Prokuraturata”, потребител апелира за „смърт на такива убийци разчитаме на вас”, след което на 27 септември, 16:24 ч. К. „обновява” състоянието си, а в 22:59 часа на същата дата К. извършва публикация с анонс „На вниманието: на Прокуратурата! На министерство на здравеопазването! На здравната каса! На Р.З.И.! „Лекар”, мори ***** в квартал *****, унищожава ваксини и точи здравната каса... Обърнете внимание дипломата е фалшива. Същият е и осъден... Приятели, моля споделяйте, нека повече хора разберат...”, под която е публикувана дипломата му и справка за съдимост с лични данни, така както е описано в Констативния протокол. В изразените становища К. не твърди, че не разбира какво е съдържала публикацията, точно обратното – същата посочва само че не е имала визуална представа. Тя обаче е знаела, че публикува копие на документи, касаещи образователния ценз и предходни осъждания, като от активните ѝ действия – публикуването и премахването на публикацията след по-малко от седмица, което е сторено по нейно собствено усмотрение, става ясно, че К. е имала представа какво точно се публикува – диплома и справка за съдимост на лицето В. Това следва недвусмислено и от коментара на публикацията, направен от самата К., а именно, че „дипломата е фалшива” и че „същият е и осъден”. Известен факт е, че в такива документи се съдържа информация за физическите лица, представляваща лични данни.

При положение, че К. е взела решение да има свой профил във Фейсбук, да извършва публикации от същия, да направи именно тази публикация за В. въз основа на снимките на документи, препратени от д-р Р. /което нееднозначно се сочи във всички нейни становища⁴, както пред настоящия административен орган, така и в обяснението в хода на образуваната полицейска проверка⁵/, то дори и да се възприеме защитната теза, че не е имала визуална представа, в случай, че у нея е съществувало някакво съмнение за естеството на публикацията, същата е следвало да се поинтересува какво публикува, като така напр. е могла да попита асистента си какви лични данни ще се публикуват. Следва да се отбележи, че становищата на К. пред настоящия административен орган напълно се припокриват по смисъл с тези пред полицейските служители, поради което настоящата Комисия няма основание да се съмнява в казаното от К. по отношение на това, че публикацията е нейна, че К. ползва помощни средства – компютърна програма и асистент, че знае, че публикува снимки на документи на В., които са ѝ предоставени именно от доктор Р., но твърди, че не знае, че това деяние представлява процес по обработване на лични данни. Незнанието на правото обаче не извинява, а и Регламентът има пряка приложимост, поради което не може да се счете, че същата обработва лични данни на В. правомерно поради непознаване на законодателството в областта на защита на личните данни.

Самата К. не твърди, че не осъзнава действията си, а твърди, че не знае, че действията ѝ представляват процес по обработване на лични данни. Поради това в настоящия случай се касае за хипотезата незнание на правото, което не извинява, а не за неспособност „да разбира”, каквито внушения се правят от нейния процесуален представител пред Комисията. Напротив – самата К. посочва, че е журналист, посочва коя рубрика в национален ефир води, с каква тематика е същата, при просто търсене в интернет могат да се видят множество нейни публикации, включително и клипчета, които показват висока степен на интелект и емоционална емпатия на това лице към общността, която се е заела да представлява, макар и със зрителен проблем, за който има ТЕЛК. Последното всъщност не означава само по себе си, че К. или което и да е лице с увреждания, не може да извършва

⁴ „през 2020 лекарка практикуваща в поликлиниката където работи и г-н В. ми изпрати информация за него ведно с приложения едно от които е и въпросната диплома, както и свидетелство за съдимост, тази публикация е присъствала в личният ми профил в рамките на не повече от седмица...тя се състоеше от споделяне на снимка която получих от колегата на жалбоподателя...не знаех че съдържа лични данни...относно съдържанието знам само едно, че е фалшива диплома и свидетелство за съдимост и емоционално възмутена просто споделих в личният си профил...просто споделих снимка на диплом...компютърната програма за незрящи, която ползвам на телефонният си апарат, когато е снимано нещо съдържанието не ми го чете... в тази връзка не съм знаела, че снимката съдържа лични данни“ /под. мое/

⁵ „от лицето д-р Р. съм получила дипломата документ справка за съдимост...освен тези документи получих множество жалби с вх номера“

определена дейност. Но това и не значи, че за нея са налице обстоятелства, изключващи спазването на законодателството в областта на защита на личните данни.

В пледоарията си пред Комисията адвокатът на другата ответна страна И.М. защитава К., казвайки, че съответната общност има право да знае и тя /К./ „го е направила като обществено обсъждане” и ако го е направила е било с благородна цел и не би следвало да има обществена опасност, така че да бъде санкционирана, което деяние според адвокат И.М. е похвално. Следва да се отбележи, че тази негова теза не следва да се кредитира, освен поради това, че същият няма представителна власт по отношение на К., така и поради това, че двете ответни страни имат противоречиви интереси, обусловени от това, че К. директно разкрива една и съща фактическа обстановка пред две различни институции в различни производства без да знае, че ще бъде направена насрещна проверка, и от становищата ѝ следва непротиворечивата информация, че именно д-р Р. е лицето, което ѝ е предоставило снимките, съдържащи лични данни на В., а последната отричайки това пред КЗЛД, казва точно обратното в писмените си сведения в хода на образуваната проверка, които независимо, че не са дадени под клетва, са подписани от нея самата, дадени са пред надлежен орган на власт и към онзи момент са съвпадали с казаното от К., а към настоящия момент се потвърждават и от цялата доказателствена съвкупност и по-специално от събраните косвени доказателства, каквото е представеното съдебно решение на АССГ, от което личи, че сигналът, сочещ за неправоеспособност на В., поради обстоятелствата на неговото осъждане, е подаден именно от г-жа Р., т.е. безспорно в настоящото производство е доказано, че именно тя е разпространила на г-жа К. данни за неговите предходни и вече заличени присъди /които са установими единствено от справка за съдимост, но не и от свидетелство за съдимост/. Това действие само по себе си представлява неправомерно обработване на лични данни по смисъла на основните принципи, свързани с обработването на лични данни, регламентирани в чл. 10 и чл. 5, § 1, б. „а” от Регламента. Следва да се отбележи, че К. казва, че я е „страх” доктор В. да не навреди на г-жа Р. и поради това не споменава името ѝ пред Комисията като източник на информация.

Доколкото К. по принцип развива активна журналистическа дейност, но отрича Фейсбук профилът, от който публикува, да се ползва за журналистически цели, следва да се отбележи, че независимо дали процесното обработване попада в категорията обработване на лични данни за т. нар. „журналистически цели” или не, администраторът следва освен да зачита неприкосновеността на личния живот на лицата /чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД/, също така и да съблюдава принципите на чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679. Следва да се отбележи, че понятието „журналистически цели” се тълкува изключително свободно в съдебната практика, като същото включва дейностите по събиране, анализ, интерпретиране, разпространяване чрез средствата за масова информация на актуална и обществено значима информация. Независимо, че К. по принцип е журналист и като такъв интерпретира и разпространява информация, потенциално представляваща обществен интерес, същата следва да съобразява журналистическата си дейност с неприкосновеността на човешката личност и на личния живот, които ценности са от по-висш порядък в сравнение със свободата на изразяване на мнение. При обработване на лични данни, независимо дали същото е извършено за журналистически цели или не, следва да се преценява информацията спрямо нейната актуалност, точност, значимост, за да бъде обработването приведено в съответствие с принципа на чл. 5 § 1, б. „г” от Регламента. По отношение на ангажираните твърдения за изпълняване на роля в интерес на общността, следва да се отбележи, че предприемайки действия в интерес на конкретна общност, била тя етническа или не, К. следва да се убеди, че информацията, която комуникира до тази общност, е точна, вярна и в обем, необходим за постигане на целите. В случая това не е сторено. К. е имала много механизми, за да установи точността и актуалността на данните, като например е могла да извърши справка в регистъра на Българския лекарски съюз, който е с публичен, пряк и свободен достъп, така че да установи принадлежността на В. към лекарското съсловие, респективно да не подхранва съмнения за автентичността на дипломата му и за обстоятелствата дали същият може да практикува лекарска професия поради предходните си осъждания.

На следващо място, в противоречие с принципа за точност, актуалност и свеждане на данните до минимум, е публикувана информация за предходни осъждания, която вече е заличена поради настъпила реабилитация, или, както правилно отбелязва и доказва⁶ процесуалният представител на д-р В. – за целите на лекарската практика на В., както и за всички трети лица, същият следва да се счита неосъждан.

От друга страна, не са правилни твърденията в жалбата, че от изображението на диплома се визуализират лични данни – видима е единствено снимка на лицето, но доколкото дипломата е от 1996 г., то не би могло да се счита, че субектът на данни може да бъде еднозначно идентифициран по така публикуваното изображение. Същевременно, изображението е неактуално, което отново води до извод за нарушаване принципа на точност. Личните данни /три имена и ЕГН/ на В. се визуализират не от дипломата, а от документ за завършен първи курс на обучение по специалност „медицина“. В жалбата не е формулирано искане за разпространение на лични данни посредством този документ, но така или иначе този обем от лични данни е разпространен неправомерно посредством справката за съдимост в рамките на същата публикация и нарушение е налице.

Съобразно принципите на чл. 5, § 1, б. „а“ и § 2 от Регламент 2016/679 обработването следва да бъде извършено законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данни, като администраторът, в съответствие с принципа на отчетност по чл. 5, § 2 от Регламента носи отговорност за действията си по обработване на лични данни. В разглеждания случай администраторът К. изобщо не е следвало да публикува информация, включваща лични данни, свързани с присъди и нарушения, още по-малко заличени такива, поради което е осъществено нарушение на чл. 5, § 1, б. „а“, вр. с чл. 10 от Регламента. К. изобщо не би следвало да разполага със справка за съдимост на В., доколкото справката, за разлика от свидетелството за съдимост, се издава само за служебна цел и само на органите, лимитативно и изрично изброени в чл. 33, ал. 5⁷ от Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост, т.е. дори и на самия В. не би могла да бъде издадена справка за съдимост, още по-малко на трети лица.

Процесната публикация е била налична във Фейсбук профила на К. в периода от 27.09.2020 г. до 02.10.2020 г., което е безспорно доказано чрез представените към жалбата доказателства, а и се потвърждава от становището на г-жа К., предоставено в хода на настоящото административно производство /така напр. писмо № ППН-01-243#14(21)/20.05.2022 г./.

Поради тези обстоятелства, личните данни, предмет на незаконосъобразно обработване, са дата и място на раждане, ЕГН, данни за адрес, данни за родствени връзки, данни за съдимост. Обработването на три имена и данни за завършена образователна степен „доктор“ не представлява незаконосъобразно обработване на лични данни, като именно посредством този обем от лични данни, д-р В. може /и следва/ да бъде намерен в регистъра на Българския лекарски съюз.

6 Свидетелство за съдимост, рег. № **** и Решение № **** /влязло в сила/.

7 „(5) Справка за съдимост се издава за служебна цел на:

1. съд, прокуратура и разследващи органи;
2. органите по § 1, т. 1 и 2 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на класифицираната информация;
3. учреждения и ведомства, когато по закон имат право да получават такива сведения;
4. съдебни органи на друга държава, когато това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Европейския съюз (ЕС);
5. централен орган за предаване или приемане на информация за съдимост от страна - членка на ЕС;
6. чуждестранни дипломатически и консулски представителства в Република България за техни граждани;
7. (Нова – ДВ, бр. 78 от 2015 г., в сила от 9.10.2015 г.) Централната избирателна комисия – за кандидатите за народни представители, за президент и вицепрезидент, за членове на Европейския парламент и за общински съветници и кметове.“

При преценка на всички факти и обстоятелства по случая, смекчаващо отговорността обстоятелство е това, че публикацията е била онлайн значително кратък период от време, както и това, че същата е свалена по собствено усмотрение на администратора. Отегчаващо отговорността обстоятелства е това, че публикацията съдържа лични данни и на трети лица, обстоятелството, че е „споделяна” и „видяна” от множество лица /246 души според данни на К./ и то поради това, че администраторът съзнателно е насочил тези лица да го направят.

При така установените нарушения и съобразявайки, че надзорният орган разполага с преценка по целесъобразност при упражняване на правомощията си по чл. 58, § 2 от Регламента, отчитайки, че нарушението на г-жа К. е преустановено по нейна собствена инициатива и корективните правомощия на Комисията с преустановително действие не биха имали приложимост, имайки предвид, че администраторът К. няма други нарушения на Регламента, че същата има специфични потребности, като ползва помощни средства и че следва да ѝ се даде възможност да се поправи, като ѝ се укаже как следва да обработва лични данни правомерно, така че да няма други нарушения на Регламента, то следва на К. да се отправи официално предупреждение, че операциите по обработване на лични данни са нарушили разпоредбите на Регламента.

Жалбата, насочена срещу администратора Р., е основателна, освен по горепосочените съображения, така и предвид изложеното по-долу. Доктор Р. е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, 7) от Регламент (ЕС) 2016/679 и обработва лични данни на д-р В., включително и такива, свързани с присъди и нарушения, което по силата на чл. 10 от Регламента следва да се извършва само под контрола на официален орган или да бъде законодателно разрешено, което в настоящата хипотеза не е налице. От служебно събраната информация от други държавни органи се установява, че г-жа Р. е предоставила писмени сведения, подписани от нея самата, в хода на предварителна проверка по пр. пр. № **** по описа на *** Районна Прокуратура, т.е. пред надлежен орган на власт, от които става ясно, че същата познава д-р В. като колега медик, по нейни жалби са образувани производства пред различни институции, които е предоставила на К. за запознаване, като включително ѝ е предоставила копие на дипломата му в израз на формираното у нея мнение за противоправна дейност, осъществявана от В. Сведението на д-р Р. се потвърждава от обяснението на К. в хода на същото производство, в което последната посочва: „от лицето д-р Р. съм получила дипломата, документ справка за съдимост”. Аргументите на адвокат И.М., че на тези изображения няма писмени документи не са от значение за спора, поради това, че за нарушение на Регламента е от значение дала има разпространение на лични данни, а не дали се разпространяват документи, дали същите са автентични, представени в цялост и т.н., на което адвокат И.М. обръща особено внимание в защитата на д-р Р. пред Комисията. Същото няма значение досежно законосъобразността на обработване на лични данни.

От активната дейност на д-р Р., свързана с образуване на различни производства по жалби и сигнали срещу В., става ясно, че същата обработва информация, представляваща лични данни на В. и позволяваща неговата безспорна идентификация, като я обработва по начин и с цел предоставянето ѝ на трети лица, сред които са г-жа К. и Изпълнителна агенция „Медицински надзор”. Това обстоятелство се установява от сведенията на д-р Р. и се потвърждава от обясненията на К. То не е оспорено и от нейния адвокат – същият единствено оспорва, че публикуваните материали не са официални документи.

Независимо, че при упражняване правото си на защита пред КЗЛД Р. отрича да обработва лични данни на В., обясненията и сведенията пред инспектор от РПУ носят подпис на съответните лица, които са ги предоставили, както и на инспектора, приел сведенията, приобщени са към доказателствената съвкупност в настоящото административно производство и не са оспорени от страните в процеса или от техните представители. Посоченото от г-жа Р. се потвърждава от мотивите на представеното в хода на откритото заседание Решение № ***. на АССГ, от което е видно, че по сигнал № **** до ИА „МН” на д-р М. Р. еложено начало на производство по заличаване от регистъра по чл. 44 и чл. 45 от ЗЛЗ на лечебно заведение, представлявано от В., поради това че д-р В. е осъждан, т.е. за настъпване на

обстоятелствата по чл. 44, ал. 1, т. 2⁸ от ЗЛЗ. Р. оспорва правото на д-р В. да упражнява лекарска практика във връзка с предходни негови осъждания, т.е. тя е знаела, че лицето е осъждано и е подала сигнал за това обстоятелство пред институцията, отговорна за надзор над лечебните заведения, респективно обработка информация, свързана с присъди на лицето В. От представените доказателства, ценени в тяхната съвкупност, следва категоричен извод, че Р. обработка информация, свързана с присъди и нарушения на В. по смисъла на чл. 10 от Регламента, като именно въз основа на нея подава жалбата си за заличаване на лечебното заведение. Обстоятелството, че Р. има информация за осъжданията на В. не се оспорва от процесуалния ѝ представител адвокат И.М. /същият оспорва само качеството официални документи на разпространените материали/. Поради това, както и по съображенията, посочени на стр. 8 от настоящото Решение, Комисията счита, че в настоящото производство безспорно е доказано, че именно г-жа Р. е разпространила личните данни на д-р В. пред г-жа К., в контекста на опасенията за извършени измами и възможността К. като журналист да ѝ помогне.

За наличието на нарушение на Регламента е от значение обработването на информация, представляваща лични данни, така че субектът на данни да може да бъде еднозначно идентифициран, а не наличието на конкретен документ. Р. разполага с лични данни в обем три имена на В., ЕГН, данни за професионална квалификация, данни за предходни присъди, която информация тя обработва, домогвайки се да докаже, че лицето няма право да упражнява лекарска професия, подавайки жалби именно до тези институции, които могат да препятстват дейността му като лекар и да доведат до заличаване на практиката му, както и предоставяйки ги на журналиста К., чието мнение има тежест сред местната общественост и също би могло да попречи на д-р В. да упражнява дейността си.

При преценка на всички факти и обстоятелства по случая нарушението на г-жа Р. се изразява в незаконосъобразно, недобросъвестно и „непрозрачно” по отношение на субекта на данни обработване на лични данни в противоречие с принципа на 5, § 1, б. „а” от Регламента, като г-жа Р. допълнително подвежда надзорния орган чрез писмените си становища пред Комисията.

Доколкото нарушението е преустановено и предвид това, че д-р Р. няма други установени нарушения на Регламента, то пропорционално, ефективно и възпиращо би било отправянето на официално предупреждение за това, че операциите по обработване на лични данни са нарушили разпоредбите на Регламента.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 1 от ПДКЗЛДНА Комисията за защита на личните данни с 4 гласа „за” и 0 „против”

РЕШИ:

1. Обявява Жалба № ППН-01-243/19.03.2021 г. на В. за основателна по отношение на К. и на основание чл. 58, § 2, б. „б” ѝ издава официално предупреждение за нарушение на чл. 5, § 1, б. „а”, б. „г” и § 2 от Регламент 2016/679.

2. Обявява Жалба № ППН-01-243/19.03.2021 г. на В. за основателна по отношение на Р. и на основание чл. 58, § 2, б. „б” ѝ издава официално предупреждение за нарушение на чл. 5, § 1, б. „а” от Регламент 2016/679.

Настоящото Решение може да бъде обжалвано чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от връчването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

⁸ „когато лице, представляващо лечебното заведение, е осъждано за умишлено престъпление от общ характер, освен ако не е реабилитирано, или е лишено от правото да упражнява определена професия или дейност.”

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-462/2021 г.
София, 26.01.2023 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 14.09.2022 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, респективно чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (Регламента, ОРЗД), разгледа по същество жалба № ППН-01-462/15.06.2021 г., подадена от П.А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от П.А. жалба № ППН-01-462/15.06.2021 г., с изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни, в хипотезата на осъществявано от брат му Т.П. видеонаблюдение в съсобствен имот находящ се в гр. София, адр. ***. Твърди, че видеонаблюдението се осъществява посредством монтирани в общите части на имота 3 камери, разположени в мазе, двор и стълбище. Моли комисията за проверка по случая и преустановяване на видеонаблюдението, за което твърди, че се осъществява против волята му и в нарушение на личната му неприкосновеност и тази на членовете на семейството му – дъщеря и съпруга, с които живее на адреса.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Съгласно принципите на равенство на страните в производството и истинност, Т.П. е уведомен за подадената жалба, като му е указана възможността да представи писмено становище и относими по случая доказателства.

В отговор е изразено становище ППН-01-462#5/04.03.2022 г. за неоснователност на жалбата с приложени относими доказателства. Г-н Т.П. информира, че е собственик на първи и втори етаж от триетажната жилища сграда, както и на 2/3 идеални части от дворното място. Допълва, че на третия етаж живее дъщерята на жалбоподателя, като последния живее в гр. Б. и посещава имота периодично, но не го обитава. Сочи като причина за монтиране на видеонаблюдението вандалски прояви в имота, агресивно поведение и заплахи от страна на жалбоподателя и бившата му съпруга Х.Ф. Твърди, че жалбоподателят с бившата си съпруга поставят под риск сигурността на семейството му, в това число и на малолетния му син, и увреждат имуществото му, обстоятелства за които са сезирани компетентните органи - 01 РУ-СДВР с жалба вх. № *** и СРП с жалба с вх. № *****.

С оглед изясняване на случая от фактическа страна е извършена проверка по предмета на жалбата, резултатите от която са обективирани в Констативен акт ППН-02-201/05.04.2022 г., с приложения към него в това число Констативен протокол от 11.11.2021 г., графични изображения на местоположението и обхвата на камерите и попълнен въпросник.

Проверката се откри на 24.02.2022 г. на посочения в жалбата адрес, с връчване на заповедта за проверка на Т.П., който съдейства и осигури възможност за достъп и събиране на доказателства от страна на проверяващия екип. На проверката присъства и Б.П. – съпруга на г-н Т.П.

От извършената проверка е установено следното:

На посочения в жалбата адрес се намира имот – дворно място с построени в него триетажна фамилна къща с един вход и навес. Т.П. информира проверяващия екип, че е собственик на 1-ви и 2-ри етаж от къщата и на 2/3 от дворното място. Г-н Т.П. заедно със семейството си живее на 1-вия етаж, а 2-рия етаж ползва неговата майка. Третият етаж от къщата е собственост на брат му – П.А., като по настоящем там живее дъщеря му. С писмо с вх. № № ППН-01-462#5/04.03.2022 г. от Т.П.

информира, че от края на м. юни 2021 г. брат му (П.А.) живее в гр. Б., а бившата му съпруга – в гр. София, адр. ***2, като и двамата посещават периодично имота на адрес: гр. София, адр. ***.

Проверяващият екип беше информиран, че поради многократни посегателства върху имуществото и вандализъм от страна на сем. А., през юли 2021 г., г-н Т.П. е монтирал система за видеонаблюдение състояща се от 3 бр. видеокамери, записващо устройство, рутер, мобилно приложение, като за наблюдение на изходящия образ и записи от камерите се използват личните мобилни телефони на г-н Т.П. и съпругата му. Системата за видеонаблюдение е монтирана от познат на сем. П.

На обекта не се извършва охрана от друго физическо/юридическо лице по реда на Закона за частната охранителна дейност, което да има права на достъп до системата за видеонаблюдение.

Системата за видеонаблюдение позволява наблюдение на изходящия образ от камерите в режим „реално време“ и запис на изходящия образ при движение в обхвата на камерите. Записите се съхраняват за период 2-3 дни, след което се изтриват по реда на постъпването им. Монтираната система за видеонаблюдение позволява отдалечен достъп (в т.ч. поддръжка и настройки) посредством софтуерно приложение, инсталирано на телефоните на г-н Т.П. и съпругата му г-жа П.

Монтираната система за видеонаблюдение не позволява предаване и запис на звук. Камерите за видеонаблюдение позволяват нощен режим на работа.

Не се извършва предаване и запис на моментни снимки и видеокадри от образа на отдалечено устройство (FTP/Cloud сървър, E-mail или друго място за съхранение на данни).

Системата за видеонаблюдение позволява идентификация на физически лица.

Системата за видеонаблюдение не позволява лицево разпознаване на физически лица (посредством осъществяване на достъп до база с данни).

Проверяващият екип установи, че видеокамерите са разположени и са с обхват на видеонаблюдение и заснемане, както следва:

Камера № 1 е монтирана вътре в къщата над входната врата на апартамента на 1-вия етаж, като в обхвата ѝ на наблюдение попада подстъпа към входа на къщата от вътре, стълбищна площадка на 1-ви етаж, входа към апартамента на г-н Т.П. и част от стълбището.

Камера № 2 е монтирана на задната страна на къщата на фасадата на прозорец на 1-вия етаж и е насочена към вътрешния двор, като в обхвата ѝ на наблюдение попада част от фасадата на къщата на 1-ви етаж и вътрешния двор.

Камера № 3 е монтирана вътре в коридор в мазето, като в обхвата ѝ на наблюдение попада коридор и подстъпа към 3 помещения в мазето.

Проверяващият екип констатира, че от външната страна на входните врати на апартамента и мазето, както и под външната камерата има поставени информационни стикери, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Проверяващият екип констатира и наличието на още една камера, която по информация на г-н Т.П. същата е монтирана от П.А. Камерата е монтирана на външната ограда, насочена към входа на къщата. Видимо камерата не работи и не е свързана с електрическо захранване.

В хода на производството жалбоподателят представя заверено копие на: декларации от М.П., А.А. и Х.Ф., удостоверение за настоящ адрес, издадено от Столична община, удостоверение за идентичност на лице с различни имена, издадено от Столична община, нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот и Препис от Протокол по описа на Софийски районен съд.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент

и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни.

За да упражни правомощията си, комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба ППН-01-462/15.06.2021 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и пасивно легитимирана страна, предвид което жалбата е редовна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно осъществявано видеонаблюдение в съсобствен имот находящ се в гр. София, адр. ***.

Съгласно легалното понятие „Видеонаблюдение“ е техническа форма на обработка и съхранение в предвидения в закона срок на лични данни, извършвани при спазване на изискванията за защита на личните данни, включваща заснемане на лица в охраняван обект и запис на получените данни. Съдържащата се във видеозаписите от средства за наблюдение информация за физическото лице в съвкупност - образ, ежедневни навици, поведенчески реакции и социални контакти, попадат в обхвата на понятието лични данни, тъй като лицето може да бъде идентифицирано по безспорен начин. Събирането и съхраняването на лични данни представлява форма на обработването им по смисъла на чл. 4, § 1, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД и Регламента. Същото се отнася и за „мониторен контрол“ - ограничена форма на видеонаблюдение - наблюдение с технически средства, без възможност за запис на получените данни, по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗЧОХ. Константна е съдебната практика и практиката на КЗЛД, че видеонаблюдението е продължавано, а не е еднократно действие по обработване на лични данни.

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес срещу пасивно легитимирана страна - физическо лице Т.П., за което се твърди, а и комисията при проверка е констатирала, че има качеството на администратор на лични данни по смисъл чл. 4, ал. 7 Регламент ЕС 2016/679, доколкото определя целите и средствата за обработване на лични данни чрез видеонаблюдение. В хода на проверката се установи, че достъп до видеонаблюдението има освен пасивно легитимирана страна и съпругата му Б.П., с оглед на което същата следва да участва в производството като ответна, служебно конституирана страна. Сезиран е компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, § 1, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2016/679, разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субекти на данни свързани с обработване на личните данни, като не са налице изключенията по чл. 2, § 2, буква „в“ и чл. 55, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвид обстоятелството, че случая не касае дейности по обработване извършвани от физическо лице в хода на чисто лични или домашни занимания и/или дейности извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

По горните съображения и предвид липсата на отрицателните предпоставки посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК, на проведено на 11.05.2022 г. заседание на КЗЛД жалбата е приета за допустима и като страни в производство са конституирани: жалбоподател – П.А. и ответни страни – Т.П., пасивно легитимирана страна и Б.П., служебно конституирана страна. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 29.06.2022 г. от 13.00 часа. Страните са редовно уведомени за заседанието, указано им е разпределянето на доказателствената тежест в процеса, информирани са за извършена по случая служебна проверка, като заверено копие от констативен акт от проверката им е изпратен за запознаване и становище. Възражения по констативния акт не са постъпили.

В отговор, от страна на г-н Т.П., са депозиран писмени становища по предмета на спора с приложени доказателства, включително декларации от неучастващи в производството лица Л.П. и Д.П. и удостоверения за настоящ адрес на Б.П. и синът ѝ. Допълнително г-н Т.П. излага твърдения за влошени междуличностни проблеми, включително и по отношение на направени от него разходи по сметоизвозване, ремонт на сградата и други, които не са заплатени от жалбоподателя. Излага

твърдения и за хулигански прояви на жалбоподателя спрямо членовете на семейството си, в това число заливане на съпругата му с кофа вода от балкона на третия етаж на 15.05.2019 г., заливане с кофа мръсна сапунена вода от балкона на третия етаж на тъщата на г-н Т.П. – С.П., на 05.06.2022 г. Твърди, че жалбоподателят с бившата си съпруга Х.Ф. откраднали от пощенската му кутия адресирани до него писма. Информира, че Х.Ф. е конфликтна личност, с вулгарен език, която от „много години се занимава с доноси, жалби и улични котки“.

Отделно, г-н Т.П. информира за подадени от него в 01 РУ- СДВР и Софийска районна прокуратура жалби срещу П.А. и Х.Ф. за повреждане на собствеността му и самоуправни действия, приключила с Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство № *****. Допълва за образувано срещу Х.Ф. и А.А. досъдебно производство в СРС.

В становище жалбоподателят г-н П.А. също информира за влошени отношения между страните, породени от битови въпроси свързани с осъществени от г-н Т.П. ремонтни дейности „придружени с много шум“, самоуправство в имота, в това число – премахната от г-н Т.П. стара каменна чешма в двора, поставена от дядо им, направени от г-н Т.П. забележки по отношение на Х.Ф. и А.А. относно паркирано колело в общите части на сградата – стълбищна площадка и паркиран пред къщата автомобил и други. Допълва, че поради осъществявания тормоз Х.Ф. е завела дело за клевета срещу Т.П. и Б.П. Твърди, че той и семейството му чувстват „следени, като незаконни емигранти в собствения си дом“. Допълва, че майка му М.П., също не е съгласна с осъществяването на адреса видеонаблюдение.

В хода на производството е депозирано искане ППН-01-462#21/15.06.2022 г. от М.П., А.А. и Х.Ф. за конституирането им като жалбоподатели в производството доколкото живеят на адреса на който се осъществява видеонаблюдението и са обект на същото. Лицата заявяват, че са категорично против видеонаблюдението и твърдят, че ответниците постоянно наблюдават камерите и следят тяхното влизане и излизане от жилищната сграда. Изразяват съмнение, че ответниците „разпространяват кадри от камерите в интернет, пък и не се знае кой още има достъп до видеонаблюдението.“

Към дата на депозираното искане административното производство не е приключило следователно няма пречка М.П., А.А. и Х.Ф. да бъдат конституирани като жалбоподатели в същото, още повече че приложените по преписката доказателства свидетелстват за наличието на правен интерес на лицата за участие в производството, доколкото М.П. е ползвател на част от процесния имот, А.А. обитава част от имота, а Х.Ф. има регистрация по настоящ адрес в имота, в който се осъществява видеонаблюдението.

По изложените мотиви с решение от проведено на 29.06.2022 г. заседание на КЗЛД М.П., А.А. и Х.Ф. са конституирани като страна – жалбоподатели, в производството. Насрочено е открито заседание за разглеждане на жалбата по същество на 14.09.2022 г. от 13.00 часа, за което страните са редовно уведомени.

С писмо ППН-01-462#29/15.08.2022 г. г-жа Б.П. информира комисията за битови конфликтни ситуации между страните, в това число отправени от Х.Ф. заплахи, обиди, „психически тормоз“, „индиректна физическа саморазправа“, които не са от компетентността на КЗЛД. Направено е и доказателствено искане за допускане до разпит на Д.П. като свидетел на конфликтните отношения между страните.

На проведено на 14.09.2022 г. заседание на комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите П.А., М.П., Х.Ф. и А.А. – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват в заседанието пред комисията.

Ответникът Т.П. – редовно уведомен, не се явява; представлява се от Б.П. с пълномощно по преписката.

Ответната страна Б.П. се явява лично и оспорва жалбата. Не сочи нови доказателства, искания

по доказателствата няма, не поддържа искането за допускане до разпит на Д.П., поради заболяване на лицето.

По същество намира жалбата за неоснователна и моли комисията да я остави без уважение. Уточнява, че камерите служат единствено за защита на имуществото ѝ от преднамерено увреждане и вандализъм във връзка с които има подадени три жалби към полицията и две към прокуратурата. Първата жалба към Първо РУ-СДВР с вх. № ***т 1.03.2022 г., Софийска районна прокуратура с вх. № *** от 2.03.2022 г. по повод чупене на патрон на едно от мазетата и изваждане на канализационна тръба, нахояща се в общите части на мазетата, свързваща банята ни с общата канализационна тръба; надирание на минерална мазилка на общата стълбищна площадка; демонтиране на стойка на камерата над входната врата от П.А.; откъртване на цокълни плочки към външна изолация, късане на гумено уплътнение към външна мивка, пукане гума на колата, запълване ключалката на капака на резервоара на колата с лепило, заплахи по вайбър от страна на П.А., отваряне на входната врата на къщата през нощта от Х.Ф.; пръскане на една от камерите със спрей от Х.Ф., хвърляне на камъни спрямо нея от Х.Ф. и вербална заплаха за бой от А.А.

Втората жалба в Първо РУ-СДВР е от 6.06.2022 г. с вх. № *** е по повод преднамерено заливане с кофе вода от балкона на третия етаж от П.А.

Третата жалба в Първо РУ-СДВР е подадена на 13.06.2022 г. с вх. № *** и е по повод самоуправни действия на П.А. във връзка със смяна на патрона на вратата на втори етаж, който не е негова собственост.

Госпожа П. твърди, че след монтирането на камерите случаите на вандализъм са преустановени. Счита, че целта на жалбоподателите е камерите да се премахнат, за да могат отново да увреждат личното имущество на семейство П., нахоящо се в общите идеални части на имота.

Конкретизира, че няма заснемане на обществени територии, а видеонаблюдението се осъществява в рамките на имота на администратора и е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора за защита на собствеността и имуществото по чл. 6, § 1, буква „е“ от Регламента. Сочи, че другият немаловажен мотив за видеонаблюдението е осигуряване сигурността на малолетния ѝ син вследствие на агресивното поведение от страна на сем. А., като уточнява, че живеят в постоянен стрес и страх от физическа саморазправа от страна на П.А. и бившата му жена Х.Ф. и моли комисията да не разпорежда премахване на камерите, които са поставени само с цел превенция и защита.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти и предвид събраните доказателства и наведените твърдения, комисията приема, че разгледана по същество жалба ППН-01-462/15.06.2021 г. е неоснователна.

Предмет на жалбата са твърдения за неправомерно осъществявано видеонаблюдение в съсобствен имот нахоящ се в гр. София, адр. ***.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните в производството не е спорно, че на посочения адрес се намира поземлен имот – дворно място с построени в него триетажна фамилна къща, с един вход, и навес. Не е спорно, а и видно от приложените по преписката копия на актове за собственост, е че имотът е в режим на съсобственост. Ответникът - Т.П. е собственик на 1-ви и 2-ри етаж от къщата и на 2/3 от дворното място. Третият етаж от къщата е собственост на брат му – П.А., жалбоподател в производството. М.П., майка на П.А. и Т.Т.П., имат учредено пожизнено и безвъзмездно право на ползване, на 2-ри етаж от къщата. Доказателствата по преписката свидетелстват за усложнени конфликтни отношения между страните на битово ниво, разрешаването на които не е от компетентността на КЗЛД. Налице са и множество жалби до органите на МВР и Прокуратурата.

От извършена на място проверка е установено, че в имота е изградена и функционира система за видеонаблюдение състояща се от 3 бр. видеокамери, записващо устройство, рутер, мобилно приложение, като за наблюдение на изходящия образ и записи от камерите се използват личните мобилни телефони на г-н Т.П. и Б.П. В обхвата на видеонаблюдение попадат общи части на съсобствеността - подстъпа към входа на къщата от вътре, стълбищна площадка на 1-ви етаж, входа към апартамента на г-н Т.П. и част от стълбището, коридор и подстъпа към 3 помещения в мазето, част от фасадата на къщата на 1-ви етаж и вътрешния двор. Имотът на жалбоподателя, етаж 3 от сградата, не попада в обхвата на видеонаблюдение, като същото се отнася и за ползвания от М.П. етаж втори от къщата.

Безспорно е, че видеонаблюдението се осъществява без съгласието на жалбоподателите. Същото обаче е законосъобразно по аргумент от чл. 32 от Закона за собствеността доколкото разпореждането с веща, включително и осъществявано видеонаблюдение, е допустимо след решение на съсобственици притежаващи повече от половината от общата вещ, каквото ответникът Т.П. притежава по отношение на наблюдавания имот, а именно 2/3 от същия. В тази връзка и доколкото условията за законосъобразност на обработването са алтернативно изброени в чл. 6, § 1 от ОРЗД, видеонаблюдение в имота е възможно и законосъобразно и без съгласие на субектите на данни в хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от ОРЗД, наличие на легитимен интерес на администратора или на трета страна, преимуществен пред интереса на субекта на данни обект на видеонаблюдение.

Установява се конфликт на интереси от страна на единия съсобственик жалбоподателят П.А., който е с миноритарен дял. По преписката е безспорно, че имотът не е в режим на етажна собственост и поради преобладаващия дял на единия от съсобствениците – ответникът Т.П., той може да взема решения да се разпорежда с вещта, както е според Закона за собствеността. След като може да се разпорежда, той може да взема решения и за действия в защита на тази вещ, каквото представлява нейната охрана чрез видеонаблюдение и обработване на информация чрез това видеонаблюдение, включително и лични данни. В конкретния случай той не следва да иска разрешение и/или съгласие от собственика с миноритарен дял. Обстоятелствата, че жалбоподателите посещават и ползват имота са ирелевантни и не могат да изменят факта кой се разпорежда със самия имот и взема решения по целесъобразност за неговата охрана. Това не е миноритарният собственик, а собственикът с по-голям мажоритарен дял, който в съответствие с принципа на прозрачност и добросъвестност е поставил и информационни табели за осъществяването на видеонаблюдение, т.е. има информация за начина по който имотът се охранява, така че външните посетители би трябвало да се съобразяват с тази информация и да се считат за уведомени, че в обхвата на камерите ще се обработват техни лични данни.

Комисията споделя притесненията на ответницата, като майка, за безопасността на непълнолетния ѝ син и отговорността която всеки родител има по отношение на подсигуряване на сигурна и защитена среда за отглеждане на деца, с оглед тяхното, а и на родителите, психическо и физическо здраве и спокойствие. В тази връзка приема, че в условията на усложнени конфликти отношения с жалбоподателите и признаци на саморазправа и вандализъм, осъществяването на видеонаблюдение на общи части от имота е за защита и на легитимния интерес на детето.

В хипотезата на чл. 6, § 1, буква „е“ от ОРЗД обработването на лични данни чрез изградената система за видеонаблюдение е необходимо за целите на легитимния интерес на администратора и на трета страна, за защита на собствеността на администратора и физическо и психическо здраве на непълнолетното му дете, интереси, които са преимуществени пред интереса на субекта на данни обект на видеонаблюдение, доколкото живота и здравето на лицата, още повече на децата, на подрастващите, са висша ценност и приоритет не само на техните близки, а и на обществото като цяло. В конкретния случай правата на лицата обект на видеонаблюдение следва да търпят ограничение, още повече, че с държанието и неправомерните си действия именно те са провокирали осъществяването на видеонаблюдение с цел защита и превенция от последващи актове на саморазправа и вандализъм. В тази връзка комисията намира жалбата за неоснователна, а осъществяването на видеонаблюдение за допустимо, ограничено до необходимото във връзка със защита на собствеността на администратора

и здравето на детето му и пропорционално за постигане на претендираната превантивна охранителна цел.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба № ППН-01-462/15.06.2021 г. за неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ ППН- 01-197/2022 г.

гр. София, 09.02.2023 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: председател Венцислав Караджов и членове Цанко Цолов и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 16 ноември 2022 г., обективизирано в протокол № 42, на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 57, § 1, б. „е” от Регламент (ЕС) 2016/679 (ОРЗД), като разгледа жалба с рег. № ППН-01-197/14.03.2022 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Административното производство е по реда на чл. 38 от ЗЗЛД и чл. 77, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба ППН-01-197/14.03.2022 г. подадена от г-н И.Р. В жалбата са изложени твърдения за неправомерно обработване на лични данни от страна на дружеството „Д.” АД с ЕИК-*****.

Жалбоподателят сочи, че получава на негово име акт за административно нарушение извършено във Федерална република Германия. В акта се твърди, че на 15.09.2020 г. г-н И.Р. е управлявал превозно средство с рег. № ****, собственост на фирма „Д.” АД, с адрес: ****, което според него, не отговаря на истината.

Жалбоподателят сочи, че в същия момент е бил в болничен (временна неработоспособност), което е потвърдено и от извършена проверка на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

Господин И.Р. допълва, че вероятно лице от „Д.” АД е използвал негови данни, тъй като германските власти няма как да знаят кое е лицето управлявало същото превозно средство. В тази връзка жалбоподателят изразява силното си притеснение за създалата се ситуация защото не знае, какво може да очаква и дали това няма да се случи отново, предвид което желае от КЗЛД съдействие за нарушените му права.

Към жалбата прилага: 1. Отговор на ИА „Главна инспекция по труда“ с изх. № ****; 2. Медицински протокол ЛКК № ***; 3. Заповед за прекратяване на трудово правоотношение; 4. Покана

за предаване на трудовата книжка; 5. Заявление за прекратяване на трудов договор; 6. Фактура ***** за използвани мед. услуги; 7. Платежно нареждане от 13.01.2022 г. на стойност 83,50 евро /размера на глобата/; 8. Акт издаден от германските власти.

На основание чл. 26 от АПК е уведомено дружеството „Д.“ АД с ЕИК-*****, за образуването пред КЗЛД административно производство по жалбата на г-н И.Р. Съответно на осн. чл. 34, ал. 3 от АПК, е предоставена възможност на администратора да изрази становище по жалбата.

От страна на дружеството, чрез процесуалния им представител – адв. Н.Н. – САК, предоставят становище, в което сочат следното:

По същество не оспорват изложените в жалбата обстоятелства – жалбоподателят наистина е бивш служител на „Д.“ АД, който към датата на нарушението, извършено на територията на ФР Германия – 15.09.2020 г., е бил в отпуск поради временна неработоспособност. Нещо повече, към същата дата, процесният камион с рег. ****, който до 23.07.2020 г. е бил в държане на „Д.“ АД по силата на договор за лизинг, вече е бил ползван от друг лизингополучател — „В.“ ЕООД, с ЕИК ****. Тоест, към датата на нарушението – 15.09.2020 г. камионът изобщо не е бил ползван от „Д.“ АД, а вече от друго лице, като по същото време И.Р. е бил в болнични.

Независимо от това, в деловодството на „Д.“ АД е постъпил електронният фиш от компетентните органи на ФР Германия за нарушението от 15.09.2020 г. Тъй като нарушителят е юридическо лице, във фиша е предоставена възможност да бъде посочено конкретното физическо лице, което е управлявало МПС-то към датата на нарушението. Видно от приложения към настоящото становище фиш, заедно с приложенията към него, на 29.06.2021 г., служителката на „Д.“ АД П.Х., вместо да възрази, че към датата на нарушението 15.09.2020 г. камионът вече не е бил ползван от дружеството, а от трето лице и да представи наличните доказателства за това, погрешно е приела фиша и е посочила като отговорно за нарушението лице И.Р. Касае се за неволна техническа грешка, объркване на релевантните дати, той като според обясненията на служителката, И.Р. е управлявал камиона на 15.07.2020 г., а тя е объркала тази дата с датата на нарушението 15.09.2020 г. Обстоятелството, че се касае за неволна грешка в датите се потвърждава и от това, че към 15.09.2020 г. безспорно камионът изобщо не е бил в държане на „Д.“ АД, но служителката не е възразила дори в това отношение – очевидно е изпаднала в заблуда относно датите.

Същевременно, тя е разкрила на компетентните органи на ФР Германия (страна – член на ЕС) личните данни на жалбоподателя в изпълнение на законово задължение, което се прилага спрямо администратора „Д.“ АД (чл. 6, т. 1, б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета), както и поради необходимостта от защита на легитимните интереси на администратора (чл. 6, т. 1, б. „е“ от Регламента). Освен това, жалбоподателят е дал съгласие за обработване на личните му данни от работодателя (чл. 6, т. 1, б. „а“ от Регламента) за конкретни цели, описани в писмена декларация. Глобата, наложена на субекта на личните данни от компетентните органи на ФР Германия му е възстановена изцяло и той е изразил готовност за споразумение в тази връзка с бившия си работодател.

Предвид гореизложените съображения от „Д.“ АД считат, че не е извършило нарушение по ЗЗЛД и по Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета и молят КЗЛД да отхвърли жалбата, като неоснователна.

Към становището прилагат: 1. Фиш за установяване на нарушението, включващ бланка, в която са посочени данните на И.Р.; 2. Декларация за доброволно предоставяне на лични данни и за тяхното обработване; 3. Декларация за предоставяне на информация по чл. 6 от Регламент ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета; 4. Тристранно споразумение от 23.07.2020 г. за отстъпване на права по договор за лизинг; 5. Пълномощно.

Във връзка с изложеното от ответната страна, касателно и наличието на постигнато споразумение, на основание чл. 43 от ПДКЗДНА, на жалбоподателя е предоставена възможността да

се запознае със становището на администратора и да изрази своето отношение по него, като уведоми КЗЛД поддържа ли жалбата си при тези обстоятелства.

С писмо № ППН-01-197#6/18.08.2022 г., г-н И.Р. уведомява КЗЛД, че не е налице споразумение и поддържа подадената от него жалба.

След запознаване със становището на „Д.“ АД сочи, за безпокойство и тревожност, поради липсата на гаранции, че това няма да се случи отново. Друг служител отново да допусне „неволна техническа грешка“. Допълва, че ако във въпросния ден – 15.09.2020 г, е имало ПТП с камиона, не става ясно кой ще да носи отговорност. Счита за по-правилно, преди да се предостави информация на трети лица, съдържаща лични данни, да бъде извършена проверка от администратора.

Относно подписаните от него декларации за доброволно представяне и обработване на лични данни, становището му е, че е те трябва да бъдат използвани законосъобразно и правомерно.

Уточнява, че действително е бил възстановен размера на глобата на 02.08.2022 г., по банков път от „Д.“ АД, но неговото притеснение е свързано с обработката на личните му данни. Не е декларирал, че няма други претенции, както твърди бившият му работодател.

В заключение сочи, че така наречената „неволната техническа грешка“ на администратора му е причини много морални и неимуществени вреди. Като пълноправен гражданин на Република България спазващ законите смята, че личните данни на всеки трябва да бъдат защитени и се надява отговорните за тази „неволна техническа грешка“ да понесат отговорността си обективно.

От дружеството е изискана допълнителна уточняваща информация, с цел изясняване на случая от правна и фактическа страна.

В отговор с вх. № ППН-01-197#7/26.08.2022 г. от страна на администратора чрез процесуалният му представител – адв. Н.Н., сочат следното:

1. В случаите, когато в „Д.“ АД постъпят уведомления от европейски контролен орган по организация на движението по пътищата, като например Федералната служба за товарен транспорт – Германия, длъжностните лица в дружеството следват правилата, разписани в Инструкция за обработка и получени глоби в „Д.“ АД.

2. Понякога са констатирани нарушения на правилата във връзка с работата на служителите на „Д.“ АД, осъществяващи превози на територията на Европейския съюз. Предвид естеството на работата, тези нарушения най-често са установявани въз основа на получени съобщения за глоби, наложени от европейски контролни органи. В тези случаи дружеството плаща глобите и ако бъде установено виновно и неправомерно поведение от страна на служителя, спрямо него бива реализирана имуществена отговорност при условията на чл. 203 и следващите от КТ. Ако се окаже, че глобата не се дължи на причина, за която служителят отговаря, тя остава за сметка на работодателя. Принципно, спазването на правилата за движението по пътищата е вменено и като трудово задължение за шофьорите по силата на длъжностните им характеристики. Поради това, нарушаването им в някои случаи е основание за реализиране и на дисциплинарна отговорност по КТ.

3. Представят Инструкция за обработване на лични данни в „Д.“ АД и за създаване на технически и организационни мерки за защитата им.

4. Жалбоподателят И.Р. е заявил на представители на „Д.“ АД, че се е почувствал засегнат, защото му се е наложило да плати глоба за нещо, което не е извършил. Поради това, той е поел ангажимент, ако платената от него сума му бъде възстановена, незабавно да оттегли жалбата пред КЗЛД. След като е установено, че жалбоподателят наистина няма никаква вина за създалата се ситуация, са му поднесени извинения от името на дружеството и сумата му е възстановена. След получаването на сумата обаче, жалбоподателят е заявил, че всъщност е обещал само да размисли за оттеглянето на жалбата, но след като го е направил, е решил да не я оттегля.

Към допълнителното становище прилагат: 1. Инstrukция за обработка на получени глоби в „Д.” АД; 2. Инstrukция за обработване на лични данни в „Д.” АД и за създаване на технически и организационни мерки за защитата им; 3. Платежен документ за плащане на глобата от И.Р.; 4. Платежен документ за възстановяване на платената от шофьора глоба; 5. Представения към писмения отговор фиш, заедно с превод на български език.

Жалбата е разгледана на заседание на КЗЛД, обективизирано в Протокол № 34 от 14.09.2022 г., на което е взето решение, същата да бъде приета за допустима и да бъде насрочена за разглеждане на открито заседание. Като страни в административното производство са конституирани: жалбоподател – г-н И.Р. и ответна страна – администратора „Д.” АД с ЕИК-*****.

На проведеното на 16.11.2022г. открито заседание на Комисията, обективизирано в Протокол № 42, жалбоподателят редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Ответника, редовно уведомен се представлява от адв. Н.Н. с пълномощно по преписката.

Разглеждана по същество жалба е основателна.

Жалбата на г-н И.Р. е съобразена в цялост с изискванията за редовност, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис.

Нормата на чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД предвижда преклузивен срок за сезиране на Комисията – шестмесечен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Жалбоподателят сочи, че е узнал за неправомерното обработване на личните му данни след получаване на акт за нарушение на движението по пътищата на Федерална република Германия на 13.01.2022 г., който заплаща.

Жалбата е подадена до Комисията за защита на личните данни на 14.03.2022 г. Посочените в чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД срокове са спазени.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимост на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Компетентността на Комисията при разглеждане на жалбите е свързана със защитата на физическите лица, във връзка с обработването на техните лични данни от лица имащи качеството „администратори на лични данни”. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което се преценява допустимостта на жалбата. Жалбата е насочена срещу „Д.” АД с ЕИК-*****, което дружество безспорно е администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, т.7 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Жалбата е подадена от физическо лице с легитимен правен интерес. Същото твърди, че личните му данни в обем: три имена и точен адрес, дата и място на раждане са обработени неправомерно от работодателя „Д.” АД чрез предоставянето им на трето лице „Федерална служба за превоз на стоки” ФРГ, за съставяне на акт за правонарушение, осъществено на 15.09.2020 г. в 01:08 часа, представляващо ползването на път А3 гр. Зинцинг, посока гр. Нитендорф – ФРГ от МПС с рег. № ****, с общо тегло на 18,00 тона, за което се дължи пътна такса в размер на 55 €, без да бъде заплатена същата, в нарушение на условията за обработване по смисъла на чл. 5, § 1, букви „а” и „б” от Регламент (ЕС) 2016/679, във връзка с чл. 6, § 1 от същия.

Съгласно чл. 57, § 1, т. „е” от Регламент (ЕС) 2016/679, при сезирането ѝ, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на субектите на данни. Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Между страните не е спорно, г-н И.Р. е бил служител на дружеството „Д.” АД.

Не е спорно, че трудовият договор на г-н И.Р. е прекратен на 01.11.2020 г. с работодателя „Д.” АД.

По преписката не е спорно, че по силата на Медицински протокол № **** издаден от ДКЦ **** с рег. № ***, г-н И.Р. е бил във временна неработоспособност за срок от 30 дни, от 01.09.2020 г. до 30.09.2020 г. отразена в болничен лист № ***.

По преписката не е спорно, че за констатираното нарушение от германските транспортни органи, осъществено на 15.09.2020 г., е изпратено писмо от Федералната служба за превоз на стоки до „Д.“ АД уведомяващо за констатираното от тях нарушение и необходимостта от заплащането на глоба в размер на 55 €. Към писмото е приложен формуляр, който се попълва в случай, че лицето собственик на превозното средство не извършило нарушението и следва да посочи имена и адрес на извършителя на нарушението.

Съответно, служител на „Д.“ АД, на 29.06.2021 г. изпраща на „Федерална служба за превоз на стоки“ ФРГ личните данни на г-н И.Р. в обем: три имена, точен адрес, дата и място на раждане, в качеството му на физическия нарушител на Федералния закон за задължителните такси за магистрала и главни пътища (BFStrMG), на 15.09.2020 г. с МПС ****.

От събраните по преписката доказателства и сведения е видно, че до 23.07.2020 г. камион с рег. № **** е стопанисван от „Д.“ АД, като след тази дата, по силата на тристранно споразумение между „Л.“ ООД, „Д.“ АД и „В.“ ЕООД, същия преминава под управлението на лизингодателя и „В.“ ЕООД. Тоест, към 15.09.2020 г. камионът вече не е бил ползван от администратора

„Д.“ АД, като в същото време г-н И.Р. е бил в болничен.

Действително, г-н И.Р. на 16.04.2020 г. е подписал „Декларация за доброволно предоставяне на лични данни и тяхното обработване“, с която декларира предоставянето на лични данни на работодателя „Д.“ АД за възникването, осъществяването или прекратяването на трудовите и осигурителните му задължения (чл. 1.1 от Декларацията). Също така, г-н И.Р. е дал съгласието си за обработване на личните му данни от „Д.“ АД, в качеството му на работодател, обективизирано в „Декларация за предоставяне на информация по чл. 13 от Регламент (ЕС)2016/679 на ЕК и на Съвета от 27.04.2016 г.”.

По смисъла на чл. 6 § 1 от ОРЗД, обработването на личните данни е законосъобразно, само и доколкото е приложимо поне едно от условията посочени от буква „а“ до буква „е“ от същия параграф.

От събраните по преписката доказателства и сведения е видно, че в качеството на работодател по сключен трудов договор, администратора обработва личните данни на г-н И.Р. на основание чл. 6, § 1, б. „б“ от ОРЗД – *„обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор”*.

На следващо място. По силата на представените декларации от г-н И.Р., администратора обработва личните данни на основание чл. 6, § 1, б. „а“ от ОРЗД – *„субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели”*.

Следва обаче да бъде отбелязано, че предоставянето на личните данни на г-н И.Р. на администратора Федерална служба за превоз на стоки – ФРГ, за нарушение на Федералния закон за задължителните такси за магистрала и главни пътища (BFStrMG), на 15.09.2020 г. осъществено с МПС ****, не попада в хипотезите на чл. 6, § 1 б. „а“ и „б“ от ОРЗД, за законосъобразност на обработването. Това е така, защото работодателя няма задължение, по силата на трудовото правоотношение да предоставя личните данни на служителите си, на трети лица, за които не е налице законово основание за предоставяне на тези данни, касаещи трудовото право.

На следващо място, съгласието изразено в двете декларации от 16.04.2020 г., също така не обективира обстоятелството, че същото е дадено за тези цели, тъй като чл. 6, § 1 б. „а“ сочи за една или повече конкретни цели.

Необходимо е отбелязването, че дори да е налице съгласие за предоставяне личните данни за тези цели, то следва да са налице и допълнително обективни предпоставки за това. т. е. субекта да е упражнявал трудовата си дейност с предоставеното му транспортно средство, в следствие на което, да е допуснал нарушение на правилата за движение във въпросния ден и място. В конкретния случай лицето е било в болничен на посочената дата.

По отношение на твърденията, че за администратора са налице основанията посочени в чл. 6, § 1, б. „е“ от ОРЗД – *„обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете“*. Визирайки наличието на легитимен интерес на администратора за обработването чрез предоставяне на трето лице следва да бъде посочено, че както и самият администратор отбелязва, на 15.09.2020 г. МПС с рег. № **** е било във владение на нови лизингополучател „В.“ ЕООД, който не е работодател на г-н И.Р. и няма данни за други договорни отношения с него.

По административната преписка не са предоставени доказателства за обстоятелството, че г-н И.Р. е бил запознат с получените от бившия му работодател сведения за извършено нарушение на 15.09.2020 г., за което „Д.“ АД е счело, че той е физическия извършител на нарушението. Не са представени доказателства от администратора за извършена проверка от негова страна, за установяване на лицето управлявало служебния камион с рег. № **** на 15.09.2020 г. Възможността да бъде ангажирана дисциплинарният отговорност на субекта на данните се преклудира с прекратяване на трудовото правоотношение на 01.11.2020 г. Писмото, с което Федералната служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ информира дружеството за нарушението е от 11.01.2021 г., т.е. след прекратяване на правоотношението с г-н И.Р.

Горното, както и обстоятелствата, че камионът, считано от 23.07.2020 г. е преминал в разпореждане на „В.“ ЕООД, а г-н И.Р. е бил в болничен, които обстоятелства са били безспорно известни на администратора, обуславят извода, за извършено нарушение на принципите посочени в чл. 5, § 1, б. „а“ и „б“ във връзка с чл. 6, § 1 от ОРЗД, за обработване на личните данни по законосъобразен, прозрачен и добросъвестен начин от администратора, които да не се обработват по начин несъвместим с тези цели. Личните данни на г-н И.Р. са предоставени на Федерална служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ, на 29.06.2021 г., т.е. повече от шест месеца след прекратяване на правоотношението с работодателя. Необходимо е да бъде отбелязано, че администраторът не е предприел последващи действия, след установяване на фактическата обстановка, да бъдат премахнати данните за г-н И.Р., който продължава да се води нарушител на Федерална служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ, което при евентуално на нарушение в следствие, би могло да бъде възприето, като рецидив и лицето да бъде санкционирано по-строго от закона.

Необходимо е да бъде посочено, че не е предоставена информация, в хода на административното производство, за установяване на действителния нарушител, което да подчертае отговорното поведение на администратора спрямо субекта на данните.

Комисията за защита на личните данни е компетентния орган по смисъла на чл. 6 от ЗЗЛД във връзка с нарушения при обработването на личните данни на физическите лица. Компетентността представлява, както право на органа, така и негово задължение да упражни своите правомощия, произтичащи от закона. Комисията разполага с оперативна самостоятелност, като преценява кое от своите корективи правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 е целесъобразно да реализира във всеки конкретен случай. Преценката се основава на съображенията за целенасоченост, целесъобразност и ефективност на решението, като следва да се постанови акт, който в най-пълна степен да защитава обществен интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, с изключение на посочените в б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят извършването на нарушение или ако извършването е започнало – да го преустановят, като по този начин се обективира дължимото от закона поведение.

Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ по смисъла на чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, б. „и“ има санкционен характер. По отношение прилагането на подходящата корективна мярка по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, следва да се вземе предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти от значение за

случай и тяхната причинно-следствена връзка. Посочените правомощия са относими за случай, при които администраторите не са изпълнили свое задължение, който пропуск може да санират, като в предоставеният им срок извършат пропуснатите действия и обективират изисканото от закона поведение. В случая не е налице пропуск, а са извършени действия в повече, което налага извода за неприложимост на това правомощие. Установеното конкретно нарушение е довършено с акта на предоставяне личните данни на г-н И.Р. на трето лице без основание.

Така неправомерно предоставените лични данни са послужили за индивидуализиране нарушителя на констатираното от Федералната служба нарушение, за което е предвидена глоба в размер на 55.00 €, която заедно с таксите е достигнала размер от 83,50 €, заплатени лично от г-н И.Р., за нарушение на Федералния закон за задължителните такси за магистрала и главни пътища (BFStrMG) - ФРГ, извършено на 15.09.2020 г., с МПС ****, период в който лицето е било в доказано болничен отпуск, което МПС освен горното, към тази дата е било вече предоставено на друг лизингополучател „В.” ЕООД.

Съответно така предоставените лични данни на жалбоподателя, представлява нарушение на принципите за законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин обработване, по отношение на субекта на данните, които събрани за целите на трудовото правоотношение са обработени по нататък по начин, несъвместим с тези цели (чл. чл. 5, § 1, б. „а” и „б” от ОРЗД), във връзка с чл. 6, § 1 от ОРЗД.

Във връзка с горното, даването на срок за отстраняване на нарушението се явява неприложимо и в тази връзка неправомерното обработване е неотстранимо.

На основание гореизложеното и вземайки предвид факта, че нарушението на правилата за обработване на личните данни е довършено и са налице последиците от него настъпили за жалбоподателя, единствено имуществената санкция, като мярка на административна принуда, се явява най-подходящата целесъобразна и ефективна мярка, предвид което Комисията намира, че следва да наложи на администраторите на лични данни „Д.” АД, административно наказание – имуществена санкция, като корективна мярка по чл. 58, §. 2, б. „и” от Регламент (ЕС) 2016/679, за нарушение на разпоредбите на чл. чл. 5, § 1, б. „а” и б. „б”, във връзка с чл. 6, § 1 от ОРЗД, във връзка с чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, като санкцията се явява целесъобразна и ефективна мярка за защита на обществен интерес. Комисията намира, че имуществената санкция ще има нужното коригиращо въздействие върху администратора и ще допринесе за последващо спазване на установения правов ред от негова страна.

При определяне на размера на наказанието, съгласно чл. 83, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 следва да бъдат взети под внимание следните елементи по отношение на извършеното от „Д.” АД:

а) В конкретния случай са нарушени принципите за обработване на личните данни по смисъла на Регламента, данните да са събрани за конкретни цели във връзка с Кодекса на труда, да бъдат обработвани законосъобразно добросъвестно и по прозрачен начин спрямо субекта на данните. Личните данни са обработени за цели извън тези за които са предоставени, чрез предоставянето им на трети лица. За информацията предоставена на Федералната служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ няма данни същата да е заличена или коригирана от масивите на службата към момента. Целта на обработването е икономическия интерес на администратора. От обработването е засегнато едно лице, като по отношение на вредата може да бъде посочено, че макар и възстановена сумата на платената от него глоба, то информацията, че същото е извършител на нарушение в електронното досие на Федералната служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ, ще продължава да фигурира, което при повторно нарушение ще бъде негативно отразено спрямо субекта на данните;

б) Установено е в административното производство, че нарушенията са извършени умишлено, от служител на администратора;

в) Няма данни администраторът да е предприел технически и организационни мерки да

коригира или премахне информацията погрешно предоставена на Федералната служба за превоз на стоки гр. Кьолн – ФРГ. Няма данни за наложено, съответното дисциплинарно наказание на служителя;

г) Степента на отговорност на администратора е по-висока от обичайната, предвид обстоятелството, че същия обработва лични данни свързани с лица с които вече не е в договорни взаимоотношения. Съответно нивото на въведените технически и организационни мерки следва да по-високо и съобразно финансовите и технически възможности с които разполага;

д) Отчетена е липсата на предишни нарушения от администратора на Регламента;

е) Администраторът е оказал необходимото сътрудничество с надзорния орган с цел отстраняване на нарушението и смекчаване на последиците за субекта на данните.

ж) Засегнатите лични данни не са от категорията на специалните, по смисъла на чл. 9, § 1 от Регламента. Същите не са свързани с поведението на субекта на данните по смисъла на чл. 10 от Регламента;

з) Нарушенията са станали известни на надзорния орган от информацията в жалбата. Администратора не е уведомил за нарушението, поради неприемане за извършването на такова.

и) На администратора не са налагани мерките по чл. 58, § 2, във връзка със същия предмет на обработването;

й) Обстоятелствата по тази буква са неотнормирани, доколкото към момента на извършване на нарушенията няма приети кодекси за поведение от администраторите, съответно одобрени механизми за сертифициране не са въведени;

к) Като утежняващо обстоятелство следва да бъде отчетено, че нарушенията са довършени с акта на своето извършване и са неотстраними, същите са резултатни, и като такива са довели до негативна намеса в личния живот на жалбоподателя, предвид естеството им.

За пълнота следва да бъде посочено, че администраторът разполага с 2143 служители, по информация за 09/2022 г. и е с годишен оборот от 259 382 000 лв., по информация за 2021 г. предприятието не попада в чл. 3 от Закона за малките и средни предприятия.

Изхождайки от критериите по чл. 83, § 2 от ОРЗД, имущественото състояние на администратора (същото не попада в категорията малки и средни предприятия по смисъла на Закона за малките и средни предприятия), Комисията за защита на личните данни намира, че определянето на размер на санкцията от 10 000.00 лв. (десет хиляди лева), се явява справедлив и обоснован и възпиращ.

В хода на производството не са направени искания за признаване на разходи, поради което Комисията за защита на личните данни не дължи произнасяне по този въпрос.

Мотивирана от гореизложеното и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС)2016/679 Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № ППН-01-197/14.03.2022 г. подадена от г-н И.Р., за основателна.

2. Във връзка с т. 1 и на основание чл. 83, § 5, буква „а“, вр. с чл. 58, § 2, буква „и“ от Регламент (ЕС) 2016/679, за нарушение на чл. 5, §. 1, буква „а“ и „б“, във връзка с чл. 6, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, налага на администратора „Д.“ АД с ЕИК-***, със седалище и адрес на управление: ****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000.00 лв. (десет хиляди лева).**

Настоящото Решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му чрез КЗЛД, пред Административен съд – град София.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път към:

Банка БНБ – ЦУ;

IBAN: BG18BNBG96613000158601;

BIC: BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 2 (101) 2023 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Уеб сайт на КЗЛД: www.cprp.bg

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759